

Salezijanski Vestnik



msgr. Stanislav Hočevar, novi beograjski škof



BLAGOSLOVLJEN ... SOBRAT IN NADPASTIR

VELIKODUŠNI BOG

2 Stopamo v sredo jubilejnega svetega leta, v njegovo samo srce. In kje je srce, če ne tam, kjer je mati, Mati: upanje mladih, zavetje družin, pomoč kristjanov ... To leto, »ki je ljubo Gospodu«, kakor pravi Jezus v Nazaretu, tako postaja nadvse ljubo tudi nam. Bog, ki se ne da prekositi v velikodušnosti, nam je vzbudil silno radost in naredil veliko veselje (prim. Iz 9,2). Če smelo nadaljujem in zatrdim, da je Gospod posebno milo pogledal na salezijansko družino pri nas, ker je njenega predstojnika določil za novo izredno poslanstvo, za Kristusovega velikega duhovnika in ga izbral za novega beograjskega nadškofa, bodo nekateri majali z glavo. Slišim jih govoriti: gospod inšpektor mag. Stanislav Hočevar bi nam po dvanajstletnem predstojnikovanju sedaj lahko služil na najbolj izpostavljenih mestih in v najtežavnejših službah, tako pa ga bomo izgubili.

Zakaj smo njegovega imenovanja lahko veseli? Zato, ker nam ga je Bog vzel kot sobrata, a nam ga vrnil kot škofa vesoljne Cerkve. Odkar svet stoji, se namreč pri nas kaj takega ni zgodilo, bi lahko rekli. Pred sto leti so se prvi salezijanci naselili v rakovniškem gradiču (1901). Na dvorišču so v tlak po latinsko izpisali svetopisemske besede: Služite Gospodu z veseljem. Celo stoletje dela in truda, da, krvi mladih in naših sobratov je bilo potrebno: mučeništvo tolikih Grozdetov in Šerjakov, pričevanje tolikih Kmetičev in Selakov, oznanjevanje tolikih Kerecov in Majcnov je bilo potrebno, da se je tisti napis iz prahu dvignil v nadškofovski grb. Novoimenovanega

nadškofa črnogledost ne bega in mu težave celo krepijo srčnost, zato sredi tistih, ki opozarjajo na težavnosti, izbira psalmistovo, don Boskovo in naše skupno geslo. Veselje v Gospodu namreč je naša moč.

ZNAMENJE BOŽJE LJUBEZNI

Inšpektor in nadškof (že to je enkratno!) je en sam nezasluženi dar. Pove nam, da nas ima Bog rad, ker nam ga je dal. Ta dar poslej pa ni namenjen samo nam, članom salezijanske družine, dan je cerkvenim občestvom, narodom ter mnogim drugim skupinam in posameznikom, za katere se je pripravljen razdajati. In nikakor nam ni za vselej odvzet, ampak bomo še naprej lahko deležni bogatih sadov tega daru. Vir duhovne radosti in tolažbe so nam - družno z nadškofom - naslednje tri misli.

- Prva je misel sv. Janeza Boska, ki jo je rad ponavljal: »Vsak trud je majhen, ko gre za Cerkev in papeža.« To nadškofu vzklikamo z željo, naj svojo življenjsko daritev Bogu in v blagor ljudi napravi z vsakim dnem prijetnejšo Gospodu.
- Druga misel temelji na pomenljivem dejstvu. Novi nadškof se pridružuje skoraj stotim salezijanskim škofom po svetu, ki so v misijonskih krajih in najzahtevnejših službah prinašalci odrešenja ter branilci človeškega dostojanstva in pravic: v Indiji in na Kitajskem, v Kongu in Nikaragvi, zdaj pa tudi v Baru in Beogradu.
- Tretja misel pa raste iz domače izkušnje. Salezijanci v novoimenovanem nadškofu zremo tisto dopolnitev našega vzgojnega

in pastoralnega poslanstva, ki ga more dati le polnost svetega reda in najvišja stopnja duhovništva. Škof med člani - udi Cerkve predstavlja njeno glavo, ki je Kristus sam.

HVALA ZA VSE

Vse to nas razveseljuje pa tudi zavezuje! Do novoimenovanega nadškofa Stanislava nas najprej navdajajo globoka čustva občudovanja in hvaležnosti za vse njegovo delo v dvajsetletnem vodenju naše inšpektorije, katere člani delajo na vzgojnem in pastoralnem področju daleč prek slovenskih meja: v zamejstvu in izseljenstvu, v diaspori in misijonih, kot duhovniki in laiki, vzgojitelji in šolniki, pri izdajateljski dejavnosti in na papeških univerzah ter kot solidarni zavezniki najbolj ubogih doma in po svetu. Srečni čas demokratizacije in samostojnosti Slovenije je terjal prenovo in omogočil nov razvoj nekaterih najbolj tipičnih salezijanskih ustanov, kot so oratoriji - mladinski centri, vzgojno-izobraževalna dejavnost, založništvo ... Predstojnikove zasluge za navduševanje in vodenje pa so šle še dalje: na celotno salezijansko družino, na skupnosti drugih redovnic in redovnikov na Slovenskem, na misijonsko oznanjevanje Cerkve ... Ni moč v prgišče zajeti bogatih mavričnih barv, zato je toliko revnejša samo ena beseda, ki jo v takih trenutkih premoremo: **HVALA** za vse - pa naj jo zapišemo s še tako velikimi črkami.

Našo hvaležnost spremljajo iskrene ČESTITKE nadškofu Stanislavu za srčnost in za ljubezen, s katero je tako velikodušno odgovoril na Gospodovo vprašanje: »Ali me ljubiš bolj kakor tile?« Čestitkam pridružujemo tudi prisrčna VOŠČILA, ki prekipevajo v molitven vzklík: Dragi sobrat in nadpastir, blagoslovljen, ki prihajaš v Gospodovem imenu!

A. Slavko Snoj, inšpektorjev vikar

ŠKOFOVSKO POSVEČENJE:

msgr. Stanislav Hočevár bo posvečen v škofa na praznik Marije Pomočnice 24. maja 2000 v romarskem svetišču na Rakovniku. Vabljeni.



msgr. Stanislav Hočevár, novi beograjski škof

Nadškof msgr. Hočevár med mladimi v Želimljem.

Nagradno vprašanje: Kako se glasi geslo nadškofa Hočevárja?

Rešitev pošljite na uredništvo SV.

Nagrajenec 2. številke SV: Ivanka Mrzel, Gabrovka

V tej številki:

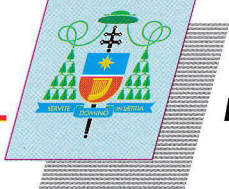
msgr. Stanislav Hočevár SLUŽITE GOSPODU Z VESELJEM	4
s. Ivanka Berčanin s. Mojca Šimenc OBNOVLJENIDA ZVESTOBE	8
Miran Sajovic SPOZNAJ SAMEGA SEBE	10
Sv. Janez Bosko KRISTJANOVO DOSTOJANSTVO	12
Reportaža: Dejan, Simon, Anita in Sabina NAREDITI KORAK ZA JUTRI	14
Martin Lisec MLADI V OBJEMU SMRTI	18
Družina Kozina OTROCI, ATKA NI VEČ	20
TIMOR - DA NE BI BILI POZABLJENI	22
Alojzij Slavko Snoj TA LEPA ZARJA TEGA VEČNEGA SONCA	24

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
p.p.2404 • 1001 Ljubljana • telefon: 01/427 30 28

• dvomesečnik • 3/2000, letnik 73 (štev. 505) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava in založba: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Mateja Hočevár Gregorič • Tisk: Tiskarna Ljubljana, d.d. • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika lahko nakažete na ziro račun: Sal. inšpektorat, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, št. ž.r.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

Na podlagi 25. člena Zakona o DDV se za tisk revij obračunava in plačuje DDV po stopnji 8%.



SLUŽITE GOSPODU Z VESELJEM

Sveta vera bo di vam luč

Maribor 19. 9. 1999



4

Na praznik Gospodovega oznanjenja Mariji 25. marca je Gospod po svojem vrhovnem pastirju papežu Janezu Pavlu II. sporočil veliko novico tudi salezijanskemu duhovniku Stanislavu Hočevarju, ki je v letih prehoda za mlado slovensko državo dvanaest let vodil inšpektorijo sv. Cirila in Metoda: imenoval ga je za nadškofa v Beogradu. Med mnogimi obveznostmi zadnjih dni je z veseljem zapisal o sebi tudi za Salezijanski vestnik – tolikim uvodnikom zadnjih dvanaest let je tokrat dodal razmišljanje o svojem življenju in svoji poklicanosti.

Gospodu nadškofu se v imenu vseh bralcev Vestnika iskreno zahvaljujemo za vse, kar je storili za široko salezijansko družino in vso Cerkev na Slovenskem, obenem pa mu iskreno želimo Božjega blagoslova v njegovi škofovski službi.

Škocjan, rojstna župnija novega nadškofa



Za potrebe krajevne Cerkve v beograjski nadškofiji se ustanavlja sklad **SERVITE DOMINO**. Kdor želi prispevati vanj, lahko darove nakaže na ŽIRO RAČUN: 51800-620-336 11 200-647-42.

GOSPOD ME JE VODIL PO SVOJIH POTEH!

Kadarkoli se spomnim svoje-ga doma in domačega kraja, uzrem najprej tiste idilične in zre-le bregove z obilno pašo. Vidim se na teh bregovih, obdan z doma-čimi živalmi in sknjigo v rokah. Po ozki stezi gre moja mati, ki s prir-čno zaskrbljenostjo spremlja moje življenje. Vedno mi je bolj v spo-minu iz starejših let, ko je bil njen obraz že bolj naguban, njene roke zaradi pravega garaškega življe-nja hrapave in razpokane. Vidim jo, čeprav je vedno delala, pred-vsem ob skupni mizi. Ko je delila hrano, ko je molila, ko smo se po-govarjali, ko smo načrtovali ... Prav tako jo rad vidim na zapeč-ku, v dolgih zimskih večerih, ko smo si pripovedovali, peli, molili ... in tolikokrat je govorila o naši preteklosti in še posebej o svojem možu in našem očetu. Jaz očeta ni-sem nikdar videl. In vendar sem ga vedno videl, še posebej na paši in gledal, po kateri poti se bo vrnil. Šele za mojo novo mašo je bilo tudi uradno potrjeno, da je mrtev. Iz družine ga je iztrgala nam tuja sila povojnega sovraštva. Vendar je bila moč moje, zdaj že pokoj-

ne mame tako velika, da je z molitvijo in odpuščanjem in z zelo močno vzgojo spreminjala ne le nas, svoje otroke, ampak tudi okolico. S to izredno krščansko ljubeznijo je prispevala, da popolnoma verjamem v moč in novost sprave.

Prav tako nikakor ne smem pozabiti praznikov v naši družini. Še posebej ne božiča in velike noči, pa preprostega, a tako v srce segajočega romanja v podružnično Marijino cerkev na Stopno. Pa postnega križevega pota pri naši domači podružnici sv. Križa. Še zdaj mi odmevajo v ušesih praznične melodije pritrkavanja zvonov vseh sosednjih cerkva. Mislim, da mi ne more nihče in ničesar iztrgati tega blagovlasnega pritrkavanja, ki mi bo vedno govorilo, da je mogoče ustvarjati svet soglasja, sodelovanja in upanja. Četudi smo trije bratje in sestra seveda skupaj z mamo živeli v revščini, tega nisem nikdar tako okušal, saj me je bolj hranil kruh ljubezni kakor pa zemeljski kruh.



Tako se mi je zdelo docela naravno in samoumevno, da podprem v času velikega jubileja po svojih skromnih močeh ustanovitve in delo Aninega sklada, ki naj tudi danes podpira te zemeljske celice nebeške topline.

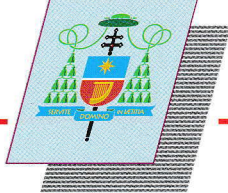
POT V SMER DUHOVNEGA POKLICA

V to ozračje je nekega dne stopila prava salezijanska duša: gospod Mirko Žerjav in gospod Evstahij Kristanc. V župnijo sta prinesla resnično pomlad. Ministranti smo postali prava skupina, ki ima svojo notranjo moč, čut pripadnosti in živo poslanstvo. Z dušnimi pastirji smo bili kot ena duša in eno telo. Kako me je presenetilo, ko sem nekega počitniškega dneva odhitel v Škocjan po nakupih, pa sem na tovarnjaku odkril s krvjo oblit osebno. Voznik je spraševal, kdo neki bi pa bil ta človek, ki ga je pobral ob cesti, ko se je ponesrečil. Spoznal sem ga. Bil je to kaplan Evstahij Kristanc. Takrat se je v meni prebudil nov svet. Župniku Mirku Žerjavu je bilo poslej veliko lažje usmerjati moje korake. Brez dvoma, brez njegove dobrote in širine ne bi mogel v širni svet. Za to sem v zadnjem letu osnovne šole dobil še eno spodbudo. Odhitel sem po duhovnika, ko je umiral moj sosed, in sem videl, kako je novi »gospod« Jože Zrim kljub dežju in blatu, kljub več padcem v blato, prinesel zakramente temu umirajočemu sosedu. Zame se je tedaj nebo jasno odprlo. Tako sem leta 1960 odšel v Križevce na Hrvaškem, kjer so salezijanci odprli malo semenišče v škofijski palači grko-

katoliške škofije. Tam sem srečeval tudi – za mene takrat pravo pojavo – bodočega beograjskega nadškofa dr. Gabrijela Bukatka. Njegov optimistični in nasmejani pogled, njegova žlahtno bela brada, njegov srebrni glas, ki se je z lahkoto sprehajal iz višine v nižino, njegova bogata liturgija, vse to mi je govorilo o bogastvu krščanskih cerkva. Tedaj se je v meni rodilo to, kar bi smel imenovati ekumenizem: različnost v edinstvi in edinstvo v različnosti. Ko nam je na veliki četrtek umival noge in jih poljubil, sem zaslutil vso vsebino krščanskega služenja. Tako mi ni bilo težko pred Marijinim oltarjem zaprositi za v noviciat in kljub različnim težavam z veseljem vztrajati skozi nadaljnja leta oblikovanja za redovniški in duhovniški poklic. Čas mojega študija filozofije in teologije je bil zaznamovan z močnim pokoncilskim vrenjem. Moram se javno zahvaliti vodstvu Svetega Duha, da me je med toliko različnimi pogledi, usmeritvami, protesti vodil tako, da sem šel lahko z veseljem naprej. Z vedno večjim veseljem sem tudi odkrival veličino svojega rojaka, misijonarja dr. Ignacija Knobleharja.

Tako ni nič čudnega, če se je tudi v meni vnela želja, da bi odšel v misijone. V tem misijonskem ozračju sem obhajal svojo novo mašo 1. 1973 v domači župniji Škocjan.





DUHOVNIŠKO POSŁANSTVO

Močna doživetja, ki mi jih je ves čas podarjal Gospod, so me tudi nagibala k pisanju. Tako sem že v času študija vsaj delno sodeloval pri Družini, Mavrici in ponovnem nastajanju Salezijanskega vestnika. Tako me je tudi »zgrabilo«, da sem si želel študirati tudi novinarstvo. Vendar me je božji načrt usmeril v naš salezijanski zavod v Želimlje, kjer so bili mladi kandidati za salezijansko življenje ter novinci in mladi sobratje. V tej skupnosti sem imel posebno skrb za aspirante, poučeval sem verouk, v noviciatu pa liturgiko in Sv. pismo. Sobratje so me spodbujali, da bi še dopolnjeval svoj študij na Teološki fakulteti, kar mi je prinašalo posebno veselje. Spominjam se toliko lepih trenutkov, gotovo pa mi je ostalo neizbrisno v spominu, ko sem lahko prav v trenutku, ko je novoizvoljeni papež Janez Pavel II. po letel prvič v svojo domovino na Poljsko, opravljal magistrski izpit. Ob njegovi izvolitvi se mi je utrnila globoka želja, da bi to novost v katoliški Cerkvi tudi pisno predstavil. Svežina njegovega pontifikata je v meni prebujala posebno povezanost z vesoljno Cerkvijo in ljubezen do te Cerkve. Mogoče je prav to prispevalo, da so me še mladega imenovali za ravnatelja te velike ustanove v Želimljem, potem dve leti za inšpektorjevega namestnika, in ko je bilo potrebno hitro zapolniti mesto ravnatelja novoustanovljenega Modestovega doma v Celovcu, so me poslali tja.

Brez dvoma predstavlja zame ta koroška izkušnja posebno obdobje mojega življenja. Če se smem izraziti slikovito, sem iz zakristije stopil na glavni trg pred cer-



kev. Na Koroškem sem na nov način doživel, kaj pomeni biti sredi dejavne Cerkve, sredi naroda, ki hoče živeti svojo identiteto. Tu je bilo mogoče sodelovanje med duhovniki, redovniki, redovnicami, laiki in vsemi drugimi civilnimi in cerkvenimi organizacijami. Ta intenzivnost odnosov in življenja me je gotovo zelo napolnjevala s posebnim občutjem. In tako se je zgodilo, da sem ob koncu štiri-letnega bivanja na Koroškem vodil še tri ljudske misijone med slovinci v Kanadi ter se sredi pisanja šmarnic ob stoletnici don Boskove smrti pripravljaj na službo inšpektorja.

ČAS SPREMENB

Ko sem se leta 1988 iz Koroške vrnil v Ljubljano, je še trdno vladala povojna ideologija. Vendar so začele poganjati prve pomladske cvetlice. In zatem se je začel čas naglih sprememb in prehodov. Toliko novih možnosti in izzivov. V tem času sem lahko na poseben način doživljal bogastvo salezijanske karizme. Moja večkratna udeležba na vrhovnih zborih naše družbe me je navdihovala za hitro prilagajanje novim razmeram. Silno sem hvaležen sobratom, da so mi tako močno stali ob strani in me pri delu tako močno

podpirali. Nikdar se jim ne bom znal prav zahvaliti in oddolžiti. Mladi, hvala, ker ste me nenehno izzivali in navdihovali. Vse tisto malo, kar sem premogel, je vaša zasluga.

Hvala Bogu, je prišlo tudi leto iztekanja moje inšpektorjeve službe. Nisem se ukvarjal z mislijo, kaj bo sledilo po tem. Vedno sem bil rad tam, kjer je bilo v korist skupnosti, ki me je vedno tako močno podpirala. Kot človek sem se sicer oziral v dve smeri: ali je še primerno, da bi šel v misijone, in drugič ali ne bi bilo potrebno našemu delu na Rakovniku in v Želimljem dati še večji zanos značilne duhovnosti in kulture. Težko bi se sam odločal. Toliko težje, ker me je vrhovni predstojnik že leta 1999 vabil, da bi odšel na pomoč drugam. A sočasno se je vedno bolj čutila neka druga roka ... roka vesoljne Cerkve. Tedaj sem spoznal, kako resnične so Jezusove besede: ko si bil mlad, si hodil, kamor si sam hotel, ko se postaraš, te bo vodila druga roka ...

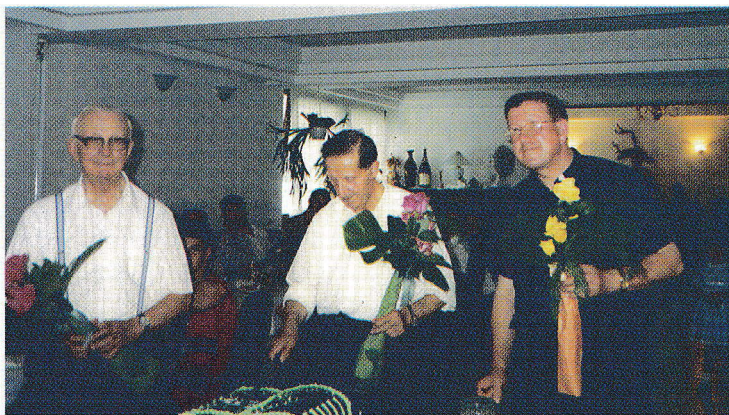
DEŽELA UPANJA

Ta roka me zdaj vodi v Beograd. Spominjam se dneva, ko me je v začetku moje inšpektorjeve službe naš sobrat Ciril Zajec, ki dela v Beogradu, postavil na tisti

kraj, od koder se lepo vidi mogoča reka Donava. Govoril mi je o don Boskovih sanjah. V tem trenutku ni toliko pomembno, da je tedaj naš sobrat nekoliko pretiraval o don Boskovih videnjih. Brez dvoma je ta reka Duha, ki deli različne karizme, veliko širša kot Donava in v sebi ima več življenja kakor ta veletok. Prav zaradi tega bogastva Duha je težko govoriti o prihodnosti. Tolaži me jasno učenje Božje besede, ki pravi, da Bog izbira najmanjše in najbolj ubožne za svoje poslanstvo. In ker Bog izbira prav najslabotnejše, zato lahko grem z zaupanjem na pot. V teh dneh sem dobil toliko zagotovil molitev in vsestranske bližine, da je moje zaupanje še močnejše. Vem, da me Bog s tem pripravlja nato, da bi lažje nosil križe življenja. Vem pa tudi, da brez križa ni vstajenja. Vem tudi, da je Marija v

ca povzema vse moje dosedanje izkušnje in ves moj načrt za prihodnost. V grbu je harfa, čudovito glasbilo, ki povezuje nebo in zemljo, s svojimi sedmimi strunami govori o občestvu, o polnosti, o harmoniji, o zbiranju in ubiranju. Zvezda, ki je v zgornjem delu ščita na modri podlagi, je tista velika morska zvezda, zvezda nove evangelizacije, Marija, ki je na začetku nove zaveze. Ona vedno vsem kaže pot. Ona govori, da je vera resnični blagor, ki odpira nove svetove. Moja pastirska palica ima oljčne vejice in križ. To je jasno sporočilo, ki sem ga izrazil že v pobudi MIR TEBI, BALKAN. Mislim, da je dar, ki ga smem darovati drugim, mir srca, mir krščanskega občestva, mir sožitja, mir upanja ...

Sam sem večkrat zapisal, da je rakovniško svetišče Marije Pomoč-



trenutkih trpljenja in smrti že uzirala vstajenjsko moč ljubezni. Zato tudi sam ne gledam toliko na kopico konkretnosti, ampak predvsem na veličino reke Božjega Duha, ki bo pojila tudi Balkan ...

SPREGOVORIJO NAJ ZNAMENJA

Zato sem si izbral za geslo svoje nove službe drugo vrstico psalma 100, ki pravi SLUŽITE GOSPODU Z VESELJEM. Ta vrsti-

nice duša in srce našega inšpektorialnega življenja in poslanstva. Prav tu želim biti posvečen v škofa. Naj mi dobra Pomočnica izprosi, da bi po tem velikem daru posvečenja, ki ga nikakor nisem vreden, postal vsaj malo bolj »nov človek«, podoben dobremu pastirju.

Še enkrat prosim vse, bodimo enega srca in enega duha.

*msgr. Stanislav Hočevar,
beograjski nadškof koadjutor*

KRATKE NOVICE

LJUBLJANA Dom med resničnostjo in prispodobom

V dneh od 5. do 7. aprila 2000 je potekal na Teološki fakulteti v Ljubljani mednarodni seminar *Mladi - ulica - prihodnost*, ki ga je že tretje leto zapored pripravila SKALA. Na letošnjem seminarju, ki je nosil naslov *Dom med resničnostjo in prispodobom*, so razmišljali o vzgojni vlogi družine v kritičnih trenutkih mladostnikovega odrasčanja. Ob seminarju je izšel zajeten zbornik predavanj in tudi zbornik literarnega in likovnega natečaja *Srce noče biti potepuh*. Oba zbornika lahko naročite pri založbi Salve, več o seminarju in o dejavnosti Skale pa si lahko preberete tudi na spletni strani www.skala.salve.si. LMc

RIM Kitajski mučenci bodo razglašeni za svete.

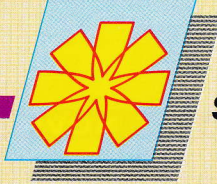
Papež Janez Pavel II. je 10. marca letos sklical sejo posebne komisije, ki odloča o zadevah svetnikov. Sklenjeno je bilo, da bodo omenjeni kitajski mučenci med svete razglašeni 1. oktobra 2000. Med 120 kitajskimi mučenci sta tudi naša dva blažena mučenca škof Alojzij Versiglia in duhovnik kalist Caravario. Tudi to je razlog za veliko veselje v salezijanski družini.

RIM Med blaženimi salezijanci kmalu prvi sobrat pomočnik.

Na spominski dan smrti sv. Dominika Savia 9. marca letos se je sestala t. i. »zdravniška« komisija, da bi preverila čudež, ki je potreben v razglasitvi za blaženega. Njena odločitev je bila soglasna: primer čudežnega ozdravljenja salezijanskega inšpektorja Carla Bosia ni mogoče razložiti z medicinskega stališča. Tako se bliža datum, ko bo med blažene prištel prvi salezijanec pomočnik – Artemide Zatti.

TURIN Sv. Janez Bosko na internetu.

Naslov: <http://web.tiscalinet.it/donbosco> O don Boskovem rojstnem kraju, baziliki Marije Pomočnice, Valdoccu ... o najpomembnejšem iz don Boskovega življenja lahko pobrsbate na internetu. Besedila so v štirih jezikih: italijanščini, angleščini, španščini in francoščini. Zasluži si, da obiščete to stran.



OBNOVLJENI DA HMP V JUBILEJNEM LETU ZVESTOBE

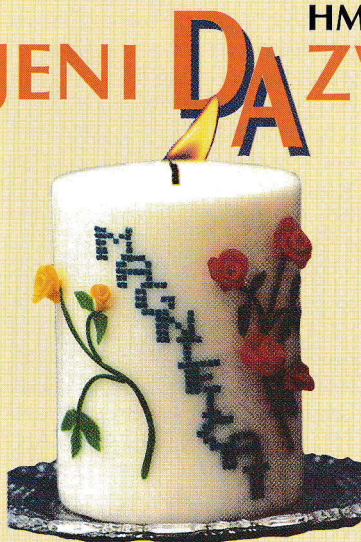
PONOVNI NOVICIAT

Jubilejno leto 2000 nas spodbuja, naj poglobimo svojo vero v Kristusa, naj vstopamo skozi »sveta vrata«; ter se približamo Bogu. K temu nam pomagajo najrazličnejša praznovanja v okviru tega svetega leta. Tudi naša vrhovna Mati, s. Antonija Colombo, nas je povabila, naj to leto vse HMP preživimo kot neke vrste ponovni »noviciat«; naj poglobimo svoj odnos do Boga, naj z novo svežino prebiramo naša Pravila ter obnovimo svojo zvestobo Bogu.

Tudi v naši inšpektoriji smo se rade odzvale temu povabilu in vsaka skupnost se je na svoj način pripravljala na dan obnovitve svojega DA in vsaka je ta praznik obhajala na svoj način. Na Gornjem trgu, na primer, so sestre in dekleta ta dan povezale s praznikom skupnosti, medse pa so povabile novega beograjskega nadškofa msgr. Stanislava Hočevarja. V kateri od manjših in bolj »skritih« skupnosti je praznik doživel svoj višek z romanjem v bližnjo cerkev, osebnim in zaupljivim pogovorom z Jezusom in obnovitvijo zaobljub.

VELIČINA BOŽJE LJUBEZNI

Sestre z Bleda pa so se nam ob tej priložnosti oglasile s podrobnejšim opisom priprave in praznika. Prisluhnimo jim: »Na Bledu smo se na ta dan pripravljale skupaj z vzgojno skupnostjo, ki jo sestavljajo predstavniki staršev iz župnij, kjer delujemo, župnik iz Gorij, predstavnik animatorjev ter naša skupnost. Na treh pripravljal-



nih srečanjih smo razmišljali o tem, kakšen je pomen krsta v našem življenju. Ponovno smo se začudili nad veličino Božje ljubezni in zvestobe, saj »do neba sega njegova dobrot in njegova zvestoba celo nad oblake«. Kot Božji otroci smo vsi poklicani, da v tem letu še na poseben način poglobimo svojo vero, da nenehno »romamo, potujemo ne samo iz kraja v kraj, ampak iz spoznanja v spoznanje, iz zrelosti v večjo zrelost, romamo proti končnemu cilju«. Poleg pomena romanja smo spoznavali tudi milost svetih odpustkov, ki nam je letos dana. Iz

zakladnice Cerkve lahko črpamo neizmerne duhovne zaklade milosti zase in za druge, za pokojne. Vsi smo povezani med seboj in poklicani smo, da vedno bolj poglobljamo to občestvo.

Vrhunec naše poti je bilo praznovanje 25. marca na Brezjah. Tja smo poromali z Bleda, peš, skupaj z animatorji, ki so se nam z veseljem pridružili. Del poti smo prehodili v tišini, molili smo in se Bogu zahvaljevali, predvsem pa smo ga prosili, naj nam pomaga živeti v zvestobi. Na Brezjah smo lahko pristopili k zakramentu sv. spovedi, nato pa smo sodelovali pri sv. maši, med katero smo obnovili svojo zvestobo: vsi krstne obljube, zakonci zakonsko zvestobo, me sestre pa smo obnovile svoje zaobljube. Po maši je sledila »agape« - prigrizek v veselem in radostnem vzdušju.

Ta slovesnost bo gotovo še dolgo odmevala v naših srcih in v življenju slehernega od nas. Vedno znova nas bo navdajala z radostjo, saj smo svoj DA izročili v Marijine roke: »Marija, ki si s svojim DA spremenila svet, zavzemi se tudi



za moj DA, ki ga za vedno izročam v tvoje roke! Ti poznaš vrednost te besede in veš, koliko stane, da jo izvršujemo; daj, da se ne bi izmikali temu, kar bo ta beseda zahtevala od nas. Uči nas, da jo bomo izgovarjali tako, kot si jo ti: v ponižnosti, v čistosti, v preprostosti, v popolni predanosti volji nebeškega Očeta.»

IZ OBNOVITVE KRSTNIH OBLJUB

»Verujem vate, troedini Bog. Ti si Bog živih, ti si Stvarnik širnega vesolja. Ti si mi podaril življenje in hočeš, da bi bil večno srečen. Ti si moj Oče. Vse ljudi imaš rad in vsi smo tvoji otroci.

Verujem vate, Jezus. Očete je poslal na našo zemljo. Marija je tvoja Mati. Živel si življenje preprostega človeka. Ti si prijatelj otrok, grešnikov, ubogih in bolnih. Trpel si zame. Premagal si greh in vstal iz groba. Sedaj živiš z menoj in se mi daješ v hrano pod podobno preprostega kruha.

Verujem vate, Sveti Duh. Ti si Kristusov Duh. Ti mi daješ Božje življenje. Ti mi pomagaš, da se odločam za dobro. Ti si Bog ljubezni.



Verujem Kristusovi Cerkvi, ki me uči in vodi. Hočem ji biti zvest in graditi edinost med vsemi kristjani. Bog, daj mi pogumno vero.

IZ OBNOVITVE REDOVNIH ZAOBLJUB

Bog Oče, s krstom si me posvetil, z močjo svojega Duha si me poklical, da bolj od blizu sledim Jezusu Kristusu. V odgovor na tvojo ljubezen se zavežujem, da bom z vso predanostjo živila blagosti tvojega kraljestva in v občestvu s sestrami oznanjevala mladini Kristusa. V zaupanju v tvojo milost, v priprošnjo Marije Pomočnice in naših svetnikov obnavljam zaobljubo čistosti, ubožstva in pokorščine. Tebi v slavo hočem zvesto živeti obveznosti, ki sem jih prejela z zaobljubami.

IZ OBNOVITVE ZAKONSKÉ ZVESTOBE

Gospod, blagoslovi naju in naju vzemi v svoje varstvo. Daj, da si bova v skupnosti, posvečeni po zakramentu svetega zakona, med seboj delila darove tvoje ljubezni. Naj bova drug drugemu znamenje tvoje navzočnosti in tako eno srce in ena duša.

Žena: Podeli mi polnost svojega blagoslova, da bom izpolnjevala nalogo žene in matere, da bom s čisto ljubeznijo ogrevala svoj dom in ga krasila z milino.

Mož: Tudi mene spremljaj z nebeškim blagoslovom, da bom dobro opravljal dolžnost zvestega moža in skrbnega očeta.

Pripravili: s. Ivanka Berčan in s. Mojca Šimenc

MURSKA SOBOTA

STARŠEVSKI DAN V VRTCU LAVRA

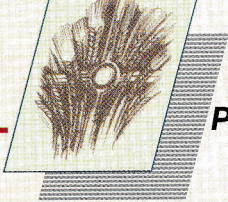
Kot vedno so bili živahni tudi zadnji marčevski dnevi. 25. marec za nas ni bil le materinski dan, ampak praznik staršev. V vrtcu Lavra smo praznovali že v petek 24. marca. Otroci so s pesmimi in recitacijami izrazili staršem hvaležnost in ljubezen. Z učiteljem plesa so pokazali nekajtega, kar so se naučili v plesnem tečaju. Vrhunec praznovanja pa so bile čestitke Bregarjevi družini za petega otroka. V soboto 25.



marca pa smo praznovali z družinami nekdanjih gojencev našega vrtca. Dve soboti zapored so se zbrali otroci in ob igri in medsebojnem druženju pripravili animacijo večerne sv. maše. Ob igrici, petju in drugih besedilih so ob Gospodo-

vem oltarju molili za in s starši. Hkrati smo z drugo skupino otrok in mladih sodelovali v kulturnem programu ob materinskem dnevu v rakičanski srednji kmetijski šoli. Bog nam daj še veliko dobrih staršev in otrok.

s. Marija Imperl



PRIDI IN POGLEJ ...



10

Pod mogočnim Parnasom, goro pesnikov, kakor so menili stari Grki, je v Delfih ležalo slavno preročišče, kamor so se zatekali mnogi Grki, da bi zvedeli za svojo prihodnost, da bi si razvozlali nenavadna znamenja ali sanje, ki so jih srečali v svojem življenju. Tja se je zatekel mladi Ojdip, ko je zvedel, da je posvojenec ... Svetišče je bilo posvečeno Apolonu, bogu prerokovanja in zavetniku vseh umetnosti. Na pročelju tega svetišča pa sta vsakega prišleka lepo pozdravila dva napisa, ki so ju najverjetneje povzeli po sedmerici modrih mož: »Spoznaj samega sebe« in »Ničesar preveč«.

SPOZNAJ SAMEGA SEBE

V prejšnji številki smo nekoliko več pozornosti usmerili k znamenjem, ki spremljajo naše življenje. To so dogodki, besede, dejanja, zgledi, ki nas v danem trenutku tako nagovorijo, da se v nas nekaj premakne, vznemiri, gane. Danes pa se bomo ustavili pri največjem znamenju, ki ga je Bog postavil kot vrhunec svojega stvarjenja. To je človek.

Človek v vsej svoji veličini, pa tudi krhkosti.

ODKRIVAJ SVOJE SPOSOBNOSTI

Vemo, da človeka ne zaznamuje samo živalska narava, ampak da ga zaznamujejo tudi čustveni, razumski in duševni svet. Pravimo, da je usklajen človek tisti, kateremu je uspelo vse te svetove med seboj povezati v celoto.

Ko se odločamo za poklicno pot, ni dovolj, da upoštevamo samo znamenja, ki jih sprejemamo od zunaj, iz svojega okolja, v katerem živimo, ampak se je potrebno ozreti tudi na lastno življenje in v njem odkriti sposobnosti, ki so za določen poklic potrebne.

Kljub temu je težko vedno izpolniti zahteve, ki so potrebne za določen poklic. Včasih se nam zdi, da ne bomo zmogli napornega študija, drugi se čutimo preveč okorne, preveč čustvene ali pa preveč razumarske, imamo strah pred javnim nastopom ali pa smo preveč klepetavi.

DOVOLJTI JE MOJA MILOST

Gotovo se nič samo od sebe ne naredi, niti ne postane. Želeni poklic lahko dosežemo le v »potu svojega lastnega obraza«, v mnogih umiranjih sebi (... če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo ...). Ravno v tem lastnem osebnem trudu moremo računati tudi na Božjo pomoč. Vedno znova nas presenečajo Apostoli – Galilejski ribiči, ki so s pomočjo trdnega prijateljstva z Jezusom in njegove »šole« postali Apostoli narodov, prvi množični oznanjevalci. Nad sabo obupavajoči apostol Pavel je zaslišal klic: »Dovolj ti je moja milost.«

Zato še kako prav pride poznavanje sebe, svojih zmognosti in



svojih lastnih talentov. Le v tem jasnem poznanju sebe, v upoštevanju znamenj, ki nas nagovarjajo, in z zaupanjem v Božjo pomoč, je mogoče narediti tudi takšne korake, ki se človekovemu razumu zdijo nemogoči.

tudi tebi tiste darove in sposobnosti, ki so zate najprimernejši. Pomisli, vzemi svinčnik in si jih zapiši, priznaj sebi in drugim, da je Bog tudi tebe obdaroval – razveseli se tega in sodeluj s temi darovi.

Miran

ODKRIJ SVOJE TALENTE

Ne občuduj samo tega, kakšne darove imajo drugi. Bog je dal



SVETO LETO 2000

SPRAVITE SE Z BOGOM

Ko otrok zavrne ljubezen očeta ali matere, čuti v svojem srcu neko bolečino, notranji nemir. Da bi se tega nemira rešil, išče priložnosti, da bi izrekel besedico: *oprosti* z obljubo po poboljšanju. Podobno čuti kristjan, ki je zavrnil Božjo ljubezen. Zato je že apostol Pavel spodbujal Korinčane k spravi: *Zavoljo Kristusa vas prosimo, spravite se z Bogom!* (2 Kor 5,21).

Prednostna priložnost za spravo z Bogom je **zakrament sprave – spovedi**. Sprava je več kot le izpoved grehov. To je proces: spoznanje svojih slabosti in grehov, obžalovanje, trdni sklep, da si bomo prizadevali živeti v prijateljstvu z Bogom in z bližnjim, potem pride izpoved grehov in končno sledi tisto najlepše: **odpuščanje, Očetov objem – praznovanje!** Ta proces čudovito opisuje zgodba o izgubljenem sinu ali bolje zgodba o dobrem očetu (Lk 15,11-32).

Sv. Janez Bosko je bil velik apostol spovedi. Zapisal je: *Izkušnja potrjuje, da sta najmočnejša podpora mladini zakrament spovedi in obhajilo. Pokažite mi fanta, ki pogosto prejema ta dva zakramenta, in videli boste, kako raste v mladostni dobi ... S pomočjo sv. spovedi je don Bosko oblikoval duše mladih fantov, da so zoreli v svetnike. Pri spovedi je poklicanim pomagal odkriti duhovni poklic. Slika, ki predstavlja don Boska, ko spoveduje svoje fante, nam veliko pove.*

Dragi prijatelji! Vsi smo povabljeni, da znova ovrednotimo dar, ki nam ga Bog podarja po zakramentu sprave. Tudi to je delo za duhovne poklice.

Ivan Turk

MOLITVENI DAN ZA DUHOVNE POKLICE

Lepo vabimo molitvene skupine, da v letošnjem svetem letu še bolj organizirano (z avtobusi) poromate na vsakoletno molitveno srečanje za duhovne poklice, ki bo na Rakovniku v Ljubljani v soboto 27. maja z začetkom ob 9. uri. Možno bo prejeti tudi svetoletni odpustek. Popoldne možnost romanja še na Kurešček. Z radostjo vas pričakujemo.

Salezijanci

MOLITVENI NAMENI

♦ MAJ

Marija Pomočnica, Kraljica miru, je polna vere neustrašeno stala pod križem, na katerem je Sin za naše odrešenje s svojo krvjo spraval med seboj nebo in zemljo. Prosimo Marijo Kraljico miru, da bi po njeni priprošnji šmarnične pobožnosti prispevale k spravi med farani po slovenskih župnijah.

♦ JUNIJ

O Bog, vir vsega dobrega. V srcu tvojega Sina, ki so ga ranili naši grehi, si nam odprli neizčrpne zaklade ljubezni.

* Naj iz teh zakladov Božje ljubezni črpajo moč tudi letošnji novomašniki pri oznanjevanju miru in sprave.

♦ JULIJ

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Veselimo in radujmo se ga.

* Naj bodo novomašna slavlja tako uglasena, da bodo nov navdušujoč klic za duhovniško in redovniško življenje.

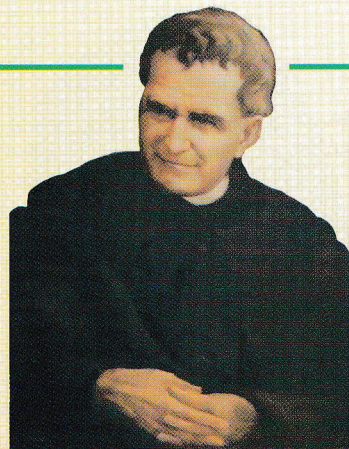
11

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?



Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Potočnik
Rudnik 1/13, 1108 Ljubljana
tel.: 01/420-21-33
e-mail: janez.potocnik@salve.si



SV. JANEZ BOSKO KRISTJANOVO DOSTOJANSTVO

12

V jubilejnem letu odrešenja in v letu priprave na stoto obletnico prihoda salezijancev v Slovenijo nam kot katehet govori sam sv. Janez Bosko - tako, kot je govoril svojim fantom v raznih nagovorih, šmarnicah, pridigah ipd.

BOŽJISIN

Dragi moj prijatelj!

Lahko bi ti govoril o dostojanstvu, ki izhaja iz polnosti tvojega telesa in tvoje- ga uma, ali o tistem, ki izha- ja iz dragocenih lastnosti tvoje duše, ustvarjene po Božji podobi.

Hočem ti pa spregovoriti samo o dostojanstvu, ki ga imaš kot kristjan, o dostojans- tvu, ki si ga prejel po zakra- mentu sv. Krsta in ki ti je odprl vhod v Cerkev, se pravi, med Božje ljudstvo.

Preden si se ti znova ro- dil (kot pravi Jezus) iz krst-

ne vode, si bil le preprosto človeško bitje, omadeževa- no z izvirnim grehom. Ta je bil posredovan tudi tebi. Ta- krat nisi imel pravice do Ne- bes.

Ko pa si prejel zakrament sv. krsta, si bil namreč poka- pan skupaj z njim, v njem si bil tudi obujen (Kol 2,12). Za- res si se znova rodil: izvirni greh je bil izbrisan s tvoje du- še in zate so se odprla nebe- sa. Bog te je ljubil, ti pa si lah- ko obrnil oči v nebo in rekel: *Bog, Stvarnik neba in zemlje, zdaj si moj Oče in jaz sem tvoj Sin. Ti sam mi zapoveduješ, naj takole molim: Oče naš, ki si v nebesih ...*

JEZUSOV BRAT

Jezus, Odrešenik sveta, te je hotel za svojega brata. Kot brat, ti pripadaš Njemu in On pripada tebi. Podaril ti je svoje zasluge, svoje trplje- nje, svojo smrt, svoje zmago- slavno vstajenje, svoje do- stojanstvo.

Zakramente, ki jih je Je- zus postavil v Cerkvi, je dal zate, da ti tako da svojo moč in odpuščanje. Nebesa, ki jih je Jezus odprl s svojo smrtjo in vstajenjem, je od- prl zate, in ima zate v njih posebno mesto.

Dragi moj prijatelj, upam, da razumeš svoje dostojans-

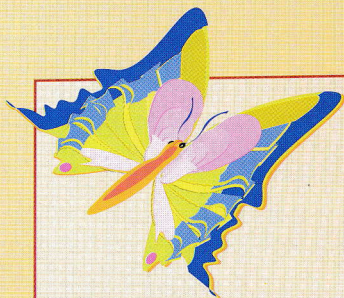


tvo. Medtem pa, ko te vabim, da se v srcu veseli tega velikega dostojanstva, ki ti ga je podaril Bog, ko te je vzel za sina in te dal Jezusu za brata, te prosim, da misliš na ljudi, ki so bili odrešeni z Jezu-

MOLITEV

MOJ BOG, USMILJENI
OČE, Z VSEM SRCEM SE
KESAM, KER SEM TE
RAZŽALIL. OBLJUBLJAM
TI, DA BOM OD DANES
NAPREJ BOLJŠI IN DA BOM
STORIL VSE, DA BOM
VREDEN DOSTOJANSTVA,
KI MI GA JE PODARILA
TVOJA DOBROTA.
PRESVETA DEVICA MARIJA,
JEZUSOVA MATI! OZIRAM
SE K TEBI S PROŠNJO, DA
MI POMAGAŠ OHRANITI
DOSTOJANSTVO BOŽJEGA
OTROKA ZA VEDNO.

sovo krvjo, a živijo kot so-
vražniki Boga. Zavrgli so do-
stojanstvo Božjih sinov, po-
zabili so na ljubezen, ki jo
ima zanje Bog. Na dan smrti
bodo prišli pred Njega, ne da
bi kdaj pomislili Nanj. Le kaj
bo z njimi?



NALOGA

Pogosto se bom spraševal:
Živim kot Božji otrok?



ŽIVIM DOSTOJANSTVO BOŽJEGA SINA?

Dragi brat!

Medtem ko mislimo na druge, moramo misliti tudi nase. Ali živimo dostojanstvo Božjih otrok? Ali pa smo oskrunili to dostojanstvo z načinom življenja, ki Boga žalosti in ki nam pripravlja nesrečno življenje po smrti?

Če je tako, so moramo zakriti obraz od sramu in si ponavljati grajo Boga iz Svetega Pisma: človek je bil povzdignjen na najvišje mesto, a je na to pozabil! Ponižal se je tako močno, da živi kot zver, ki ne razmišlja, obnaša se kot nečiste živali.

Dragi prijatelj, obrnimo se vase. Odločno sklenimo, da bomo bolj odgovarjali dostojanstvu, ki nam ga je podaril Bog.

(Giovanni Bosco, Il Mese di maggio ... str. 60-64)

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSŁANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoča - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
 - za novince in bogoslovce
 - za misijone (Kerečev sklad)
 - za maše (navadne in gregorijanske)
 - za Salezijanski vestnik
 - za izvedbe posameznih projektov
 - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
 - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z **Blažem Cudermanom**, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci



Uradno odprtje 9. 3. 2000.
Predstavitve programa širši javnosti

14

14 NAREDITI KORAK ZA JUTRI

V prejšnji številki vestnika smo poročali o tem, da se je ob začetku novega tisočletja v Celju na Kidričevi v okviru SKALE začela posebna dejavnost, t.i. Projektno učenje za mlade – PUM.

SKALA-PUM V CELJU

Združuje mlade iz celjske regije, ki želijo nadaljevati prekinjeno šolanje, si najti zaposlitev ali razmisliti, kam bi radi usmerili svoje korake.

Dan pozdravimo z jutranjo animacijo, nadaljujemo z učenjem ali delom v manjših skupinah, skupaj se zopet zberemo ob malici in zaključku dneva, ko si povemo, kako nam je šlo čez dan, kaj nas je zmotilo ali razveselilo.

Skupaj smo že četrty mesec in v tem času se je dogajalo veliko stvari: urejali smo prostore, se pripravljali na slovesnost uvodnega odprtja programa, sodelovali smo

pri SKALINEM mednarodnem seminarju, urejanju igralnice ...

Nekateri mladi so se v tem času vpisali v šolo in takoj začeli pridno brskati po knjigah in zvezkih, nekaj jih je začelo služiti ljubi kruhek. Pridejo, odidejo.

Delček vsakega pa ostane v naših srcih.

MNENJA UDELEŽENCEV O PROGRAMU SKALA-PUM

PUM je odlična zamisel. Mladim, ki so izstopili iz sistema izobraževanja daje možnost, da se nekam vključijo in nekaj počnejo. Na ta način niso prepuščeni samim sebi – ulici. Imajo razlog, da zjutraj vstanejo. Imajo odgovornost.

Menim, da je program dobro zasnovan. Vsak posameznik, ki si to resnično želi, lahko najde nekaj zase; morda nov interes ali pa odkrije v sebi še neznane sposobnosti.

Gre tudi za pripadnost skupini, kar se mi zdi pomembno, saj vemo, kako zelo so pomembne

vrstniške skupine. Tu pride tudi do izraza timsko delo – zmožnost dogovarjanja, usklajevanja 24- različnih mnenj, strpnosti in priznavanja različnosti, kar ni zmeraj lahko.

Na PUM-u je izrednega pomena tudi dejstvo, da ima posameznik možnost »delati« na sebi. Začeti tam, kjer je končal. Možnost, da se ponovno vključi v izobraževanje, najde nov cilj, novo pot. Najde v sebi VOLJO za to. Če potrebuje pomoč, nasvet, se lahko obrne na mentorje, ki so za to strokovno usposobljeni, zmeraj pripravljeni vzeti si čas za klepet.

Pomembno je narediti korak, potem se stopnice tudi pokažejo!

Vsak ima svojo odgovornost: pa naj bo to iskanje sponzorjev, fotografiranje, snemanje, koordinacija kuhinje ... in je potem tudi odgovoren za to.

Učimo se, kako se obnašati drug do drugega in tudi upoštevati mnenja drugih.

*Za vas, dragi bralci, smo se potrudili:
Dejan (fotografija),
Simon, Anita in Sabina (besedilo)*



Salezijanec Janez Krnc kot mentor
sodeluje na PUM-u.



Pevski zbor SKALA-PUM se predstavlja na odprtju.



Svečarstvo – spoznavanje z novim poklicem nudi mnogo zabave.



Povsem običajen dan v kuhinji.



Sodelovanje udeležencev programa SKALA-PUM na
mednarodnem seminarju Skale na teološki fakulteti.

Mladi!
MOLITVENO BDENJE MLADIH - RAKOVNIK

Salezijanska mladinska pastovala vas vabi na
MOLITVENO BDENJE MLADIH,

ki bo v **petek, 26. maja** na Rakovniku.

Začetek ob **20. uri**, sklep **opolnoči.**

V molitvi nas bo spremljalo letošnje vodilo:

Da bi imeli življenje.

Vabljeni



Na PUM-u se poskušajo tudi v pletarstvu.

Družine, zakonci!
ENODNEVNO SREČANJE
DRUŽIN - ŽELIMLJE

Salezijanci vas vabimo
na tradicionalno
enodnevno srečanje
družin, ki bo v nedeljo,
4. junija v Želimljem.
Začetek ob 9.00, sklep
popoldne ob 17.00.

Predaval bo jezuit
p. Vital Vider.

Poskrbljeno bo tudi za
otroke.

Vabljeni

*Jaz sem prišel,
da bi imeli življenje
in ga imeli v obilju.*

Jezus

POSTNE DUHOVNE VAJE ZA MLADE

V letošnjem postnem času se je v organizaciji salezijanske mladinske pastorela zbralo na duhovne vaje v petih skupinah (na Mirenskem gradu dve skupini) blizu 250 mladih, ki so razmišljali na temo *Da bi imeli življenje*. V pripravi in izvedbi duhovnih vaj je sodelovalo kakih 50 mladih animatorjev, ki so z nekaterimi salezijanci in salezijankami pripravili tudi ves program za delo v skupinah in za molitve. Med najbolj doživetimi trenutki so bila sobotna pričevanja (zakoncev in nekaterih, ki so odgovorili na Božji klic), spokorno bogoslužje s spovedjo in nedeljsko bogoslužje.



Blagor nam, mladim!

Blagor nam, mladim,
če bomo znali živeti v prijateljstvu in zavračati vsako sebičnost.
Blagor nam, mladim,
če bomo v različnih položajih življenja znali resnično ljubiti.
Blagor nam, mladim,
če bomo znali živeti v veselju kljub najrazličnejšim težavam in neuspehom.
Blagor nam, zakaj tedaj bo z nami sreča,
tedaj bomo svoje življenje živeli v obilju,
tedaj bo z nami Bog.



Foto: Sonja Kamplet - Rotar (še str. 13, 26 in 30)





Mladi v objemu smrti



18

Vzgojitelj se pri svojem delu z mladimi prej ali slej sreča tudi s trenutkom bolečine in smrti: nesreča, poskus samomora, sodobne, na smrt naravnane bolezni - od anoreksije, bulimije pa do aidsa - grožnja samomora ... Razmišljali bomo o objemih smrti skozi prizmo Gospodovega vstajenja.

● **Zakaj je bilo včasih "enostavneje" biti mlad?!**

Tako težko, kot je mladim odraščati v današnji dobi, jim ni bilo še nikoli. Ker se strokovnjaki in mladi sami strinjajo o tem, ni dvoma, da je v resnici tako. Svet ni bil še nikoli tako obilno zasut z dobrinami in nikoli niso imeli ljudje na razpolago toliko pripomočkov za lažje življenje. Lestvica temeljnih vrednot je stala trdno. Smisel življenja je bil jasen. Še naši dedje so se v svoji mladosti - kakor nam pripovedujejo - pogosto borili za golo življenje in preživetje. Našim očetom je bilo jasno, da morajo čim prej priti do kruha in se postaviti na lastne noge. Kaj pa je tisto, kar je danes jasno mladem človeku? Katere so neizpodbitne oporne točke v življenju mladostnika, ki mu dajejo gotovost in trdnost?

● **Dejstva pripovedujejo, mi pa velikokrat ostajamo nemi ...**

Mladih velikokrat ne slišimo in ne razumemo; nekatera dejstva o mladih pa so zgovorna. Dejstvo je, da smo Slovenci še vedno na prvem mestu svetovne lestvice po številu samomorov med mladostniki (v skupnem številu samomorov nihamo med drugim in tretjim mestom: vsak dan si v naši domovini vzameta življenje dve osebi). Dejstvo je, da

je na obali in v Ljubljani skoraj toliko narkomanije kot v mestih zahodne Evrope. Dejstvo je, da opravijo pri nas okrog 20.000 splavov na leto. Dejstvo je, da so iz šol prisiljeni vsako leto vreči več učencev. Dejstvo je, da alkohol, tobak in trava prehajajo v vedno nižje razrede; pa da se vedno več mladih odloča za ulico; da sta mladostniško nasilje in kriminal v razcvetu ... Takih dejstev je veliko, preveč! Ta dejstva odražajo stanje duha mladih. So tudi njihov krik.

● **Navajeni smo kriviti šolo in družbo, toda otroci so zaupani v vzgojo staršem**

Enkrat si bomo morali to priznati. Vsaka družina posebej, vsak od staršev. *Ne vem, kako poteka razporejanje duš v nebesih, ko jih Bog pošilja na zemljo. Mislim pa, da ne razmišlja o tem, v kateri podnebni pas jo bo poslal ali v kakšno družbeno ureditev ali na katero osnovno šolo jo bo vpisal. Bog izbira starše.* Starši so tisti, ki otroka sprejmejo, rodijo, ob njem so, ko shodi, od njih se nauči govoriti. Starši mu prvi slikajo svet v barvah. Tolažijo ga, ko joče, negujejo, ko je bolan, poslušajo, ko pripoveduje, kaj se mu je zgodilo ... Šola in družba stopita v življenje mladih veliko kasneje. Toda ne na mesto staršev!



- **Ljudje smo bitja odnosov - po njih se zveličujemo in zaradi njih trpimo**

Še posebej mladi: odnosi jim dajejo življenje ali pa jih porivajo v objem smrti. Mladostnik ne želi nikoli postati odvisnik od droge. Tudi brez izobrazbe ne želi ostati ali zamenjati družino z životarje-



njem na ulici. Vsak si želi odnosov, ki jih bo prežemala ljubezen, toplina, sprejemanje, spoštovanje. Če ima mlad človek to, potem ima življenje.

- **Življenje ni samo evrovizija, kjer se poje samo o ljubezni; je tudi križ.**

Mladostnik mora udomačiti tudi navzočnost in razsežnost križa, preden ga življenje pribije na križ. Križ je preprosto del človekovega življenja. Vsak sam se odloča, kako bo živel trpljenje, s katerim se srečuje v življenju. Zagotovo pa drži, da tisti, ki ve, da je sprejet, da je od nekoga ljubljen, tudi trpljenje lažje sprejme. Človeka brez izkušnje ljubezni odnese križ s seboj. Težava ga zlomi, potolče. Za ljubljenega pa je obdobje trpljenja čas posebne milosti. Čas preobrazbe, utrjevanja odnosov, prečiščevanja vrednot in predvsem čas osebne rasti.

Martin Lisec

Razmišljanja za vzgojitelja

- **Beg ne reši stiske, ampak podaljša njeno trpljenje.** Iz stiske, v kateri se znajde mladostnik, ne beži le on sam. Bežijo tudi starši, vzgojitelji, družba. Stisko je potrebno zaznati, jo prepoznati in priznati.
- **Vzgajati za smisel.** Prav je, da spomnimo na osnovno načelo logoterapije: smisel ni nekaj, kar lahko dobimo, ampak nekaj, kar lahko odkrijemo. Smisel je v nas. Mladi - pa tudi odrasli - prevečkrat pričakujemo, da nam bodo zunanji dogodki napolnili življenje s smislom. Taka pričakovanja so nevarna, ker ostajamo vedno znova razočarani. Vzgajati za smisel pomeni torej vzgajati mlade, da se bodo znali zazreti vase, se ustaviti ob bogastvu lastnega srca, lastnega življenja. Samo v duši so vzvodi preživetja. Vzgoja naj jih ovrednoti, jim da življenjsko moč.
- **Smisel znotraj nesmisla.** Človek postane resnično moder šele takrat, ko se nauči odkrivati smisel tudi znotraj nesmiselnih situacij. In te se nam, človeškim otrokom, nič kolikokrat dogajajo. Pot do te modrosti vodi preko askeze in neskončne ljubezni do življenja.
- **Rešitev se začne dogajati v trenutku, ko se odzovemo na problem.** Dokler se sprenevedamo, mižimo ali bežimo, smo znotraj problema in problem je v nas. Soočenje s problemom pomeni začetek reševanja le-tega.
- **Ljubezen je čas, ki smo ga pripravljene nameniti drugemu.** Dragi starši: vzemite si čas za svoje otroke! Podarite si čas, podarite si ljubezen - kot bi rekel don Bosko: *naj mladi začutijo, da jih imate radi!* Smisel se rojeva iz navzočnosti.





PREIZKUŠANE DRUŽINE

»Nihče ne ubeži udarcu življenja. Pritisni na človeško srce, kadar hočeš, vedno iztisneš solzo.«

Tako pravi gospa Milka iz Ribnice, ki je pred petimi leti izgubila ljubljeneega moža, njuni trije otroci – Simona, Maja in Jani – pa skrbnega očeta. Kljub težki preizkušnji pa živijo v globoki predanosti Božji volji. Vse kar Bog stori, prav stori.



20

OTROCI, ATKA NI VEČ!

Tudi moja družina ni mogla ubežati bolečini, ki jo je zadejala izguba ljubljene osebe. Domožve bolezni smo živeli lepo, mirno družinsko življenje. Povezovala nas je medsebojna ljubezen in zelo smo bili navezani drug na drugega. Z možem sva trdo delala, da sva otrokom nudila skromen, a ljubeč dom. Bili smo srečna družina, dokler ni med nas posegla bolezen in od nas kruto odtrgala moža in očeta.

● Moževa bolezen se je pojavila povsem nenadoma.

Težave z moževim zdravjem so se začele tik pred njegovo upokojitvijo. Predčasna in skoraj nasilna upokojitev ga je hudo prizadela in njegovo zdravstveno stanje se je v pol leta tako poslabšalo, da je bila pri drugem pregledu potrebna takojšnja operacija. Vse težave so se začele pri hranjenju. Opažal je, da težje požira hrano in da ga pri tem duši. Pričel je hujšati. Sprva smo si razlagali to z neprimerno zobno protezo, češ da ne more hrane dobro prežvečiti. Vendar se stanje ni izboljšalo, tudi ko je dobil primerno zobno protezo. Zdravniki najprej niso nič-

sar ugotovili. On pa je vse hitreje hujšal, vedno težje požiral hrano in bil telesno povsem izčrpan. Maja 1993 je šel ponovno na pregled in takrat so takoj opazili za pest veliko gmoto med požiralnikom in želodcem. Bil je nemudoma operiran. Šele takrat smo se prvič zavedli, kaj to lahko pomeni. Pred tem smo tolikokrat slišali besedo rak in z njo je bila vedno povezana tudi smrt. Ne, tudi mi tega nismo mogli razumeti in se s tem sprijazniti. *Saj to se nam ne more zgoditi, to se dogaja samo drugim.* Ponavljala sem te misli, a globoko v srcu so me obhajale temne slutnje. Prva razlaga zdravnikov je bila, da je šlo za benigno gmoto, ki so jo v celoti odstranili ... Tako smo si oddahnili in upali na popolno ozdravitev. A tega sna je bilo hitro konec. Izvidi so dokončno potrdili diagnozo: rak.

● Novica o moževi bolezni - rak - vas je močno prizadela.

Čas se je ustavil, svet je obstal in zdelo se nam je, da smo ostali samo mi na vsem širnem svetu. *To je pomota, to ne more biti res,* je vpilo v meni. Najtežje pa se je bilo pretvarjati, kot da je vse v najlep-

šem redu, saj njemu tega ni nihče direktno povedal. A kljub temu sem prepričana, da je vedel, kaj se dogaja z njim, a nas je hotel obvarovati. Tako nam je on ves čas do zadnjega diha vlivl upanje, da se bo vse srečno izteklo. S svojo močno voljo do življenja nam je vrnil upanje. Začel se je naš boj z zahrbtno boleznijo. Storili smo vse, kar je bilo v naši moči, vse drugo pa položili v Božje roke. Čutili smo Božjo navzočnost in spoznali vrednost Gospodovih besed: *Čujte in molite!* V molitvi smo črpali moč in upanje, ki nas je gnalo naprej. Kljub hudi izčrpanosti je tudi mož večer za večerom klečal pred Križanim in ga s komaj slišnim glasom prosil za milost ozdravljenja. Trudili smo se živeti naprej po najboljših močeh. Starejša hčerka je študirala v Ljubljani, mlajša je končevala gimnazijo, sin Jani je komaj dobro začel obiskovati osnovno šolo, jaz pa sem nadaljevala z delom na pošti, kjer delam še danes. Dnevi so tekli, izboljšanja pa ni bilo. Močna vera nam je bila v oporo in popolnoma smo se vdali Božji volji. Mož je moral slutiti, da se čas izteka, a nas je še kar naprej bodril in se nam

zahvaljeval za najmanjšo stvar, ki smo mu jo storili.

● Otroci, atka ni več!

Prvi petek marca 1995 smo se tako kot vsak večer odpravljali k počitku. Sin Jani je na vsak način hotel spati poleg atka, a sem ga prepričevala, da naj gre raje v svojo posteljo, da bo imel ati več prostora. Ko je mož slišal, za kaj se pregovarjava, je rekel, da Jani lahko spi poleg njega in ga objel. Bila sem tako utrujena, da sem zaspala takoj, ko sem legla. Okrog štirih zjutraj pa me je nenadoma nekaj zbudilo, kot bi me hotel nekdo prebuditi. Obšla me je zla slutnja. V hipu sem skočila pokonci in začela klicati moža. A tokrat odgovora ni bilo. Ko sem prišla do njega, se njegove oči niso več odprle. Negibno je ležal in z desnico še vedno objemal Janija. Zajokala sem in zaklicala: *Otroci, atka ni več!* Jani se je takoj prebudil in ga začel klicati: *Ati moj, zakaj si me zapustil.* Bolečina otrok je bila zame še hujše trpljenje, saj sem vedela, da jim ne morem pomagati. Tako sem si morala naložiti dvoj-

zdelo, da je sreča za vedno usahnila. Obup in bridkost sta se nasečila v naših srcih: kam obrniti oči? Kje iskati tolažbo? Katera prijazna roka ti bo obvezala skelečo rano in ublažila neznosno bolečino?

● V trpljenju ste spoznali vsoto Božjo ljubezen

Gospod nam je prihajal naproti po srčnih ljudeh, ki jih do takrat niti poznali nismo. Ponudili so nam svojo roko v pomoč in nam nesebično stali ob strani. Tako rekoč tujci so nam odprli vrata svojega doma, nas bili pripravljeni sprejeti in molče prisluhniti naši bolečini. V trpljenju sem se zavedla modrosti in resničnosti reka, ki pravi: »Sorodnikov si ne moremo izbirati, hvala Bogu, da si lahko prijatelje!« Vem, da ji nikoli ne bom mogla poplačati za vse dobro, ki so ga storili moji družini, a prepričana sem, da bo Bog moj plačnik. S smrtjo je nastopil čas žalovanja in časa minevanja. Toda kar izgine izpred naših oči, stoji v večnost. To pa nikdar ne mine. Trdno verujemo, da ga je Gospod poklical v lepšo večnost in na prvo

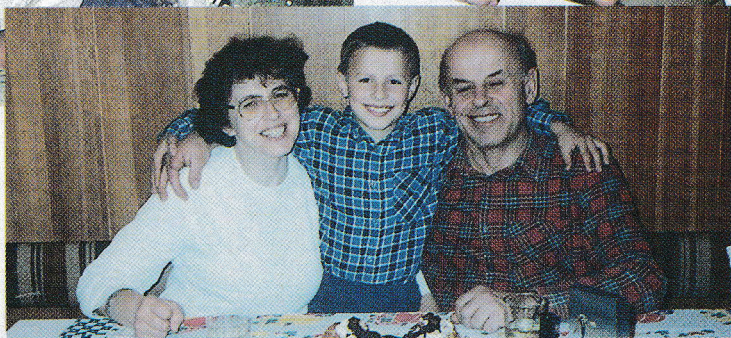
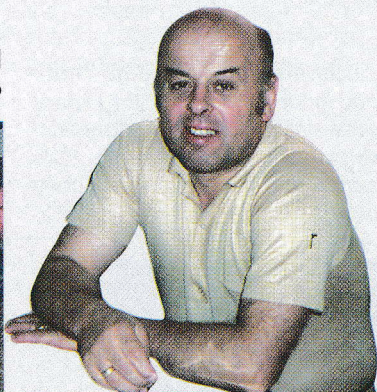
soboto poslal ponj svojo Mater. Ta vera nam je pomagala, da smo po dolgem času lahko ponovno zaživeli polnost življenja. Prepričani smo, da kar Bog stori, vse prav stori. Zakaj nas je moral mož in ati tako zgodaj zapustiti, bomo izvedeli šele, ko bodo tudi naše oči uzrle zarjo večnosti. Čutimo, da je ati še z nami in nam pomaga iz večnosti. Hvala Bogu, smo zdravi in se s trdim delom prebijamo naprej. Otroci so tudi pridni. Najstarejša hčerka je v tem času končala študij in postala zdravnica, druga hčerka končuje študij na filozofski fakulteti, sin Jani, ki je moral že v rani mladosti toliko pretrpeti, pa se tudi pridno uči na Gimnaziji Želimlje. Jaz se po najboljših močeh trudim otrokom ohranjati varen in tople očetov dom. Trpljenje smo sprejeli kot blagoslov, saj vemo, da do nebes pelje le ozka in trnova pot.

Milka Kozina



ni križ, ki ga nosim še danes.

Vest o moževi smrti se je kot blisk razširila med ljudi. Mnogi niso mogli verjeti, da je za vedno odšel od nas. Mi pa smo prestajali ure, ko nas zemeljske besede niso mogle potolažiti, ko se nam je





TIMOR

DA NE BI BILI POZABLJENI



22

V zadnjih mesecih smo večkrat slišali tudi o težkih razmerah na Timorju blizu Indonezije. 60 % porušenih stavb. Vsega primanjkuje.

Tudi Nobelov nagrajenec za mir iz leta 1998 salezijanski škof msgr. Belo prihaja iz te preizkušane države.



Štiriindvajset let je bil Timor pod indonezijsko oblastjo, ki pa ni prinesla nič dobrega. Indonezijci so prinesli samo uničenje, tako materialno kot človeško. Njihova politika je temeljila na izkorišča-

nju in podreditvi Timorja. Sedaj oni odhajajo zaradi notranje ekonomske in politične krize, za seboj pa puščajo uničenje in grozo. Po dolgoletni nadvladi tujih gospodarjev nad timorskim prebivalstvom se je sedaj začelo povsem novo obdobje za to ljudstvo. Prebudile so se nove demokratične sile, ki pa se morajo naučiti demokracije. Nastal je povsem nov politični položaj, ki bo moral postaviti na noge demokracijo in na novo usposobiti delovanje ustanov, ki so nujne za delovanje države.

Cerkev je pri vseh teh spremembah v Timorju imela veliko vlogo. Toda to, da je prišlo do sprememb, je zasluga ljudstva samega. Cerkev je bila samo glas in notranja moč tega ljudstva. Cerkev je vedno govorilo o človeških vrednotah, o spošto-

vanju človeškega dostojanstva, o človekovih pravicah. Prav zaradi tega se je ljudstvo vedno bolj zavedalo, da si bo samo krojilo usodo, da ne sme biti odvisno od drugih in da se mora postaviti na lastne noge.

V Timorju je 95 % ljudi katoličanov, kar je v močnem nasprotju z Indonezijo, kjer prevladujejo muslimani. Zaradi tega so mnogi govorili o verski vojni, vendar pa gre predvsem za kulturno identiteto in željo timorskega ljudstva, da postanejo to, kar so. Upajo in računajo na mednarodno pomoč, ki bi lahko prinesla izboljšanje razmer predvsem na področju poljedelstva. Upajo pa tudi, da se bodo našli ljudje, ki bodo zares s srcem pomagali mladini in prebivalcem Timorja.

Povzeto po Bollettino Salesiano, 4/2000.



NOVA MISIJSKA OBZORJA

Vrhovni svet salezijanske družbe je odobril začetek salezijanskega delovanja v petih državah, kjer doslej salezijanci še niso bili navzoči, in sicer: v Azerbajdžanu, Iraku, Kuvajtu, Mavritiusu in v Mongoliji.

AZERBAJDŽAN

Ta bivša sovjetska republika se je osamosvojila v letu 1991. Zaradi novih razmer v Azerbajdžanu se bodo, po temeljitem načrtovanju, tja odpravili tudi salezijanci. Njihova prvenstvena naloga bo prvo oznanilo (evangelizacija) in ustanavljanje Cerkve ter pomoč na vzgojnem in socialnem področju.

IRAK

V Iraku živijo majhne katoliške skupnosti. Z odprtim srcem pričakujejo pomoč predvsem za potrebe mladih, odpirajo pa se tudi različne možnosti glede poklicev. Zato bodo salezijanci tam začeli delovati v oratoriju in v mladinskem centru. Začeli pa bodo tudi s poklicno pastoralo.

KUVAJT

V tej mezopotamski deželi potrebujejo šolo za otroke iz obrobnihi azijskih družin. Na to prošnjo apostolskega vikarja v Kuvajtu so se odzvali salezijanci. Zaradi tega kmalu nameravajo tam ustanoviti šolo za otroke iz obrobnihi družin in začeti pastoralno delovati med priseljenimi katoličani v Kuvajtu.

OTOKI MAURITIUS

Salezijanci odhajajo tudi na otoke Mauritius blizu

Madagaskarja. Njihova prva skrb bo vzgoja ter pedagoška izobrazba profesorjev in učiteljev. Zavzeli se bodo tudi za delo z otroki z ulice.

MONGOLIJA

Velika potreba za vzgojo mladine je v Mongoliji eden ključnih

pastoralnih izzivov. Zaradi tega je korejsko-mongolski nuncij vztrajno prosil za pomoč salezijansko družbo. Po premisleku in preučitvi razmer se bodo kmalu tudi tja odpravili salezijanci. Njihova naloga bo oznanjevanje in vzgoja mladih za različne poklice.

ALI JE BOG OČE IN MATI?

Ob izidu knjige dr. Zvoneta Štrublja SDB

Naužil sem se ne njene teologije, ker je v njej ni, čeprav najdeš citiranega tudi Ursa von Balthasarja, ampak nekaj dragocenejše-ga: naužil sem se njene miline. Ali je Bog oče in mati? Na enem od svojih maloštevilnih javnih nastopov v času svojega enomesečnega papeževanja je Janez Pavel I. izrekel znameniti stavek, ki je tudi zbudil živahen odmev v časopisih: »Bog je bolj mati oče.« ...

Bog je brezmejna skrivnost ... Vendar pa v to strašno skrivnost vdira Kristus. Ne reče ji skrivnost. Reče ji nekaj nepojmljivega: Oče. Nekaj še bolj nepojmljivega: abba, očka, tata. Za njim vdira v to skrivnost njegov najljubši učenec, apostol Janez z znamenito definicijo: »Bog je ljubezen.«

O takšnem Bogu se je s privlačno živahnostjo in pastirsko pri-srčnostjo razgovoril g. Štrubelj. Torej ne o starozaveznem Bogu, ki izgrmeva svoj dekalog v noči Sinaja, ki pokončuje s potopom in ognjem. Ampak o novozaveznem Bogu, o Kristusovem Bogu, ki ga je sama milina, dobrota in odpuščanje. Tega svojega Boga vidi najbolj verodostojno upodobljenega na znameniti Rembrandtovi sliki *Vrnitev izgubljenega sina*, ki krasi tudi to knjigo. Pri pisanju te knjige je hotel avtor videti Boga predvsem kot očeta iz Jezusovih prilik, Boga kot prijatelja in gostitelja, Boga kot uteho duha in opoj srca, Boga kot svetlobo življenja. Recimo kar: kot tolažitelja naših raztrganih modernih duš, kot Samarijana, ki se z oljem in vinom svoje ljubezni sklanja nad vsakega izmed nas. Zato tudi v tej knjigi tako rekoč ni zla. Vse je v zarji Božjega. Vse je blagost in mir ... Knji-ga iz srca za srce ... Knjiga, vsa pretkana z najlepšimi navedki iz obeh Zavez: od Visoke pesmi do Psalmov in evangeljskih odlom-kov ... Avtor v svetu vidi tudi zlo, tudi tragiko. A v svoji veliki veri še rajši vidi dobro. Verjame namreč, da Bog-Ljubezen vse pelje k ne-kemu dobremu koncu. Takšen optimizem pa je obvezen tudi za rojenega pesimista, če hoče biti kristjan.

Iz govora Alojzija Rebule na predstavitvi knjige v Društvu slo-venskih izobražencev v Trstu.

Knjigo lahko dobite na naslovu založbe Salve (zadnja stran).





... GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI

TA LEPA ŽARJA TEGA VEČNEGA SONCA

24 Tako vzklika o Mariji Janez Svetokriški (1645-1714), ki se je rodil v vipavskem Svetem Križu in se zato po njem imenuje. Stopil je v kapucinski red, ki je zelo zaslužen za katoliško obnovo v naših deželah. Postal je znameniti baročni pridigar in član ljubljanskih akademikov - operozov. Služboval in pridigal je v Trstu, rojstnem kraju, Ljubljani, Novem mestu in Gorici, kjer je tudi umrl. Napisal je Sveti priročnik - pet zajetnih zvezkov pridig v sočni slovenski govorici svojega časa. Predzadnji je izšel 1700 v Ljubljani. Ob tristoletnici tega dogodka smo dobili faksimilirano izdajo vseh 233 pridig na 2896 straneh. Svoje poslušalce je vabil k zaupnemu češčenju Marije Pomočnice. Naj tudi nas nagovori s svojo žlahtno besedo.

Njegove pridige so vsebinsko zanimive, slogovno bleščeče in veselo oznanjevalne. Pozornost in radovednost poslušalcev zna vzbuditi včasih z resničnim življenjskim dogodkom, včasih s kakšno zanimivostjo iz starih zgodb; včasih z žalostnimi izkušnjami, ki jih v življenju ne manjka, včasih pa z iskrivostjo, ki je vse preveč redka spremljevalka slovenskih pridig. V božični osmini, ko prebere evangelij o prerokinji Ani, celotno pridigo nameni vlogi žene v družini, družbi in cerkvi. Nič kaj zastarela tema torej, ki

pa jo zna še popestriti z življenjsko vsebino, živahno govorico in mikavno obliko. Začne jo takole: Jaz ne vem zakaj danes so meni le-te firbčne (radovedne) misli noter padle, da bi hotel rad vedet, če je boljše za človeka, da je mož ali pa žena rojen? ... Odgovore na to vprašanje išče pri ženah in možeh, filozofih in teologih. Odgovori so navzkrižni in premeteni, dramatični in šaljivi. A Svetokriškega povsem ne prepričajo in z njimi noče zbegati poslušalcev. S Svetim pismom zavrača ugovore in postreže z dokazi, kakršno je tudi življenje prerokinje Ane, da ima namreč žena pomembno poslanstvo pri Božjem odrešenjskem načrtu.

PRAZNIK ROJSTVA DEVICE IN MATERE MARIJE

Prav posebno mesto v zgodovini odrešenja pa ima žena in mati Marija. Zakristjana in vsakega človeka je rojstvo te izvoljene hčerke človeškega rodu in Božje neveste vir posebne tolažbe in pristnega veselja. Pridigo na praznik rojstva device in matere Marije začne takole: Tiho, tiho, o moj potrpežljivi Job, in nikar več se ne toži s svojim nedolžnim jezikom čez dan svojega rojstva ... Tiho, tiho, zakaj danes se je prikazala ta lepa zarja tega večnega sonca, katera bo razveselila in razsvetlila to žalostno temo tvojega nesrečnega rojstva ... Nikar več se

tolikaj ne plakaj in grimaj (huduj), o ti moj sveti David, in obriši svoje objokane oči, iz katerih grenke solze teko, da tvoja mati je tebe v grehu spočela in porodila. Zakaj danes je rojena taista, katera bo porodila to nebeško čistost, katera bo tebe in vse druge grešnike očistila ... Držite za zobmi vaš jezik vi zašpotljivi satiriki (posmehljivi zbadljivci) in nikdar več ne pustite slišat z vaših nesramnih ust, da kadar ena hči se porodi, vesoljni svet se joka in plaka, zakaj le-to ni res, dokler danes se je porodila devica Marija, nad katerim svetim rojstvom se ne joka, temveč posebno se veseli vesoljni svet ... (78).

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA

V istem drugem delu prvega zvezka svojega Svetega priročnika (Benetke 1691, 28) začne pridigo za ta veliki san marni (šmarni) praznik Marijinega v nebo povzdignjenja takole: Tedaj se je od nas ločila ta najljubša in najusmiljenejša Gospa in Pomočnica naša ter je s svetlobo nebeško ogvantana (oblečena); tako visoko se je povzdignila, da naše oči je ne morejo več videti ... Marijo večkrat imenuje Pomočnica. Ta vzklik je v času turških bojev proti koncu 16. stoletja prišel v lavrantske litanije. Raba v pridigah pa bržkone pomeni, da jo je naše ljudstvo rado častilo pod tem imenom. V nekaterih pridigah odkri-



ja in Pomočnica naša, si srd Božji potolažila. Ti si kugo, boleznin in smrt od nas odgnala ... Veliko resničnejše mi moremo spoznati, kadar bi ne bila pomoč in prošnja Marije Device, mi bi ne bili več živi ... (IV, 210). Pridigo na praznik Marijinega vnebovzetja sklene z besedami: Pomagaj nam tedaj, o kraljica nebeška, tjakaj gori k tebi priti. In ako vse matere imajo to lastnost, da svoje otroke uče hodit, te prosimo, uči nas tjakaj gori leteti ... (36).

POBOŽNOST DO MARIJE POMOČNICE

Redovni bratje Janeza Svetokriškega so pobožnost do Marije Pomočnice pri nas razširili med ljudstvo. Tako so leta 1750 meščani Škofje Loke izbrali Marijo Pomočnico, ki ji je bila že posvečena ena kapela v kapucinski cerkvi, za zavetnico mesta. Njo so prosili, naj jih obvaruje vseh nevarnosti in nezgod, še posebej požara. Slovesna razglasitev je bila drugo nedeljo v oktobru. Po pridigi sta bili dve maši: prva v kapeli Marije Pomočnice, druga pa pri glavnem oltarju. V ta namen so v vogal obzidja pred cerkvijo postavili še eno sliko Marije Pomočnice (Beatae Virginis Auxiliatricis). Tako je zapisano v Kroniki Arhiva kapucinskega samostana v Škofji Loki davnega leta 1750.

Dragi pridigarji in poslušalci! Ali se še znamo zatekati k Mariji Pomočnici v naših osebnih, družinskih in družbenih stiskah, da nas bo varovala pred smrtonosno kugo, ki preti slovenskemu narodu, veri in Cerkvi? Ali nam naš nupuh tega ne brani? Po tej novi ženi nam je bil dan človekov Odrašenik. Obdaril nas je svojim odrešenjem, vabi nas tudi k našemu prerojenju.

ASS

va Svetokriški podrobnejše razloge za to. V sklepu prve pridige ob času kuge pravi: Zatorej najpoprej greha se imamo varovat ... Če bomo tako storili, se troštam (upam), da Gospod Bog se bo čez nas usmilil in od kuge nas bo rešil; da bi to gnado (milost) mogli doseči, hočemo za Pomočnico Devico Marijo vzeti in jutri s procesijo taisto na pomoč klicat ... (IV, 193). V drugi pridigi ob času kuge pa nadaljuje: Ah nimamo tedaj cviblat (dvomit), da Marija Devica bo tudi našo deželo ozdravila od kuge, ker mi tako pohlevno in andohtljivo (pobožno) jo prosimo, ker le-ta naša sveta Pomočnica je en pravi studenec tega zdravja (IV, 199). V pridigi ob premagani kugi spet ne pozabi na Marijo: In spoznajmo, da le-to milost Božjo smo skozi prošnjo naše Pomočnice Marije Device dosegli, zatorej očitno spoznamo in tebi hvalo damo, o Kraljica nebeška! ... Ti o mati Bož-



VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem. Tako
nam sporočite
spremembo
naslova.

**Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA**

**tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si**

25



... GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI

MARIJA, TI MATI SI MOJA, PRI TEBI JE SREČA DOMA ...

26

Te besede so se mi že v rani mladosti zasidrale v spomin in srce. Kajti moja zemeljska mati je nas otroke vedno rada priporočala nebeški Materi Mariji. Tako sem si jo tudi jaz vzela za Mater in pobožnost do nje je vedno bolj rasla v mojem srcu. Pogosto jo imam v mislih, še prav posebno v težavah se rada zatekam in poromam k Njej. Kot njena hčerka velikokrat spregovorim tudi otrokom in mladim, naj se ji priporočajo za varstvo in pomoč. Tudi skupno se ji radi posvetimo in jo obiščemo. Vesela sem, da jo tako otroci in mladi imajo radi. Kaj jim Marija pomeni osebno, pa naj sami povedo.



● Marija mi pomeni vse, saj je vedno ob meni in v mojih mislih v vsakem trenutku. Vsak dan se ji zahvalim za dan, ki je minil, za vsa dobra dela in pomoč. Tudi kadar se slabo obnašam, se zamislim, kajti vem, da je Marija ob meni.

Manca Tjaša Hostnik

● Marija mi je kot druga Mati. Zanja je vredno jokati. Ona me ima rada kakor jaz njo, vedno in povsod.

Neža Dolinšek

● Marija mi pomeni vse. Vesela sem, da me vedno posluša in mi pomaga odkrivati Božji načrt. Z menoj je in bedi nad menoj vsak dan. Ne vem, kakšno bi bilo življenje brez nje.

Nastja Strelec

● Marija je zame nekaj posebnega, jo spoštujem in jo imam rada, saj je nenadno moja in vaša Mati. To najbrž veste. Mogoče pa vsi otroci ne vedo, kdaj je Marija postala naša Mati ... Pod križem, ko je Jezus rekel apostolu: Glej, tvoja mati. Tudi molitve o Mariji so zelo lepe in jih rada molim. Marija je nekaj posebnega ...

Anita Tegelj

● Marija je kot naša mati, skrbi za nas kakor mati za svoje otroke. Kot mati, ki hoče svojim otrokom le najboljše. Marija je zavetnica vseh mater.

Karmen Pucihar

ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU MARIJE POMOČNICE LJUBLJANA RAKOVNIK



● Kadar slišim besedo Marija, se mi v mislih prikaže podoba Jezusove matere. V času Božiča si jo predstavljam kot srečno mamico, ki je rodila otroka, za katerega je vedela, da je poslan na svet, da bi odrešil ljudi. V postnem času pa se mi prikazuje v podobni trpeče matere, ki pod križem žalostno strmi v svojega Sina, ki je svoje življenje daroval za odrešitev človeštva. Vsako jutro in večer se v molitvi zdravamarija spomnim nanjo in na njeno vlogo v Jezusovem življenju. Tudi na raznih podobnicah in kipcih je Marija upodobljena kot nežna žena, polna dobrote. Tako si jo tudi jaz predstavljam. Želim si, da bi me nebeška Mati Marija vedno spremljala in mi stala ob strani tudi ob zadnji uri.

Mateja Čuden

● Marija mi pomeni nekaj več, kot le nekaj: v koga verujem. Pomeni mi pomoč, tolažbo ... Pomaga mi, da opustim veliko skušnjav in slabih del. Še veliko več mi pomeni, vendar se tega ne da napisati. To je v duši.

Marcel Podržaj

● Marija igra veliko vlogo v mojem življenju. Ko sem bila majhna, sem o njej slišala pri verouku, v cerkvi in doma. Zdaj ko odrasčam, Marijo spoznavam sama. Zaupam ji vse, kar me mori, in pogovarjam se z njo v molitvi. Rada ji prepevam pesmi, vesela sem, da jo poznam, da se ji lahko zaupam. Žal bi mi bilo, če je ne bi poznala. Spoznajte Marijo, molite in ji prepevajte pesmi, verjemite, ne bo vam žal!

Katja Rupert

*S sodelovanjem izžanskih
veroukarjev pripravila
s. Cilka Hozjan*

Sreda, 24. maj

Liturgični praznik Marije Pomočnice.

- 17.00 – Škofovsko posvečenje msgr. Stanislava Hočevarja. Vabljeni, tudi v narodnih nošah.

Sobota, 27. maj

Molitveni dan za duhovne poklice

- 9.00 – molitve za duhovne poklice, med molitvijo bo spregovoril novi višji predstojnik slovenskih salezijancev **Lojze Dobravec**
- 11.00 – sv. maša, ki jo bo vodil barski nadškof **msgr. Zef Gashi**. Med njo prejem služb salezijanskih bogoslovcev

Vigilija

- 20.00 – sv. maša pri lurški kapeli, ki jo bo vodil rektor ljubljanskega semenišča **Anton Slabe**; po maši procesija s svečkami v cerkev.
- 22.00 – začetek celonočnega bedenja v cerkvi.

Nedelja, 28. maj

Osrednja romarska slovesnost

Maše: 5.00, 7.00, 8.00, 9.15, 10.30

- 14.30 – Osrednja romarska slovesnost: procesija s kipom Marije Pomočnice ob prepevanju lavretanskih litanij, maša v lurški votlini, ki jo bo vodil novi beograjski nadškof koadjutor **msgr. Stanislav Hočevar**; procesija nazaj v cerkev. Vabljeni v narodnih nošah.

Možnost za prejem svetoletnega odpusta.
Ves čas priložnost za zakrament spovedi.



S. MARJETA SRAKA

* 30. 3. 1937 + 29. 2. 2000



Ob začetku zadnjega februarkega dneva je Bog po hudi bolezni odkril večnostno razsežnost življenja redovnici iz družbe hčera Marije Pomočnice, s. Marjetki Sraka.

Stvarnik življenja jo je poklonil kot prvorojenko (med devetimi otroki) plemenitima zakoncema Tereziji (roj. Kovač) in Andreju Sraka, 30. marca 1937 na Melincih v Prekmurju. Takoj naslednjega dne je prejel zakrament sv. krsta. V otroštvu je bila razigrana in marljiva, velikodušno je pomagala materi pri vzgoji mlajših bratov in sester ob prerani očetovi smrti. Po končani osemletki je naredila kmetijsko solo, leta 1960 pa jo je Gospod poklical na delo v svoj vinograd: kot kandidatinja je vstopila v Družbo HMP na Reki. Že takrat se je odlikovala po svoji premočrnosti, odgovornosti, vztrajnosti, natančnosti. Njena trdna pobožnost se je v času oblikovanja še bolj poglobila; tej se je pridružila vedno bolj razsvetljena ljubezen do redovnega življenja in salezijanske karizme. Zato so ji predstojnice zaupale odgovorne službe. Kmalu po zaobljubah (Lovran, 1963) je postala spremljevalka novih kandidatij in nato novink. Vmes je uspešno končala gimnazijo in bila nato od l. 1976 do 1980 magistra novink in ravnateljica skupnosti na Bledu. Potem je bila poslana v Rim na študij salezijanske duhovnosti. Povrnitvi je šele naprej vodila skupnost na Bledu ... in dala velik doprinos pri organiziranju in vodenju duhovnih vaj za dekleta. Posebno skrb in ljubezen je posvečala delu za duhovne poklice. Ko je bila leta 1987 ustanovljena samostojna provinca, je bila izbrana za njeno prvo predstojnico. Vse svoje moči je zastavila za dobro organiziranje, učinkovito dejavnost, zlasti pa še za duhovno globoko življenje sester. Po šestletnem služenju celotni provinci je vodila naprej skupnosti na Bledu, potem pa, do zadnjega diha, v Murski Soboti. Tukaj se je še na poseben način žrtvovala za čim lepši razcvet pastoralnih dejavnosti in je navdušeno podpirala tako delo in župniji kot tudi širjenje župnijskega vrtca Lavra Vicuna. Ljubila je Cerkev. Rada se je poglabljala v govore sv. očeta in dokumente cerkvenega učiteljstva ter skrbela za povezanost in širjenje salezijanske družine. Skrivnost njene zvesto-

be in ljubezni je tudi v močni povezanosti z Marijo, našo Materjo in Pomočnico.

Kar je Bogu obljubila z izpovedjo zaobljub, je On vzel zares. Prečistil jo je v ognju svoje ljubezni, prekoval v trpljenju in hotel, da mu postane vsem podobna, tudi v smrti. Kdor jo je spremljal v tem zadnjem času, lahko reče, da je s Kristusom prehodila pot križevega pota. Z Njim je tiho, vdano, zavestno vse sprejemala - kot seme, ki mora umreti v zemlji, da vzklíje novo življenje.

Pogrebna slovesnost je zgovorno pripovedovala o tem, kako radi so jo imeli ljudje. Sveto mašo v župnijski cerkvi v Murski Soboti je vodil inšpektor Stanislav Hočevár; ob njem stabila brata duhovnika pokojnes. Marjetke salezijanec Jože in jezuit Janez z več kot 30 duhovniki. Velika soboška cerkev je bila polna. Sorodniki, veliko število sester iz vseh skupnosti, nekaj provincial, starši in otroci iz vrtca Lavra, sovaščani, župljani Murske Sobotne ... Evaristično slavlje je bilo izraz hvalečnosti s. Marjetki za njeno požrtvovalno darovanje do konca; hvaležnost Bogu za dar njenega življenja; prošnja, da bi mnogi mladi ljudje stopili na pot darovanja za Božje kraljestvo.

s. M. P.

S. MARIJA NOVAK

* 14. 8. 1920 + 9. 12. 1999



Dan po prazniku Brezmadežne je v bolnišnici v Padovi (Italija) umrla slovenska redovnica iz družbe HMP s. Marija Novak. Rodila se je v številni družini v Prekmurju. Posebej mama ji je nudila nežno ljubezen in zdravo vzgojo. Ko je s. Marija razmišljala o svoji mladosti, je odkrivala posamezne prvine, ki so jo delale podobno sv. Janezu Bosku: ker je bila družina revna, je morala iti kmalu od doma v službo, da je na tak način pomagala svojim domačim. Tako je prišla v Ljubljano, kjer je spoznala sestre HMP in razumela, da jo Bog kliče, najmu sledi. Po prvem spoznavanju sester so jo te poslale v Italijo, kjer se je pripravljala na poklic redovnice - vzgojiteljice. Zaobljube je naredila v Cornedu (Italija) leta 1947. Vse svoje redovno življenje je preživela med najmlajšimi kot vzgojiteljica otroškega vrtca v raznih krajih italijanske Benečije.

Pri svojem delu je izražala tisto veselje, ki ga je Jezus občutil ob otrocih, saj je bila polna materinskega čuta ter zmognala velikodušnega darovanja in žrtve. Izražala je preprosto, a trdno duhovno življenje in je bila srečnav v svojem poklicu. Bila je priljubljena tako pri mladih kot pri starejših, ker je bila vselega značaja in vedno nasmejana. Ni se veliko vračala v domovino - ko pa se je, je bila vsa srečna, če je lahko pripovedovala o svojih

otrocih iz vrtca. Ko smo ji sestre ob njenem odhajanju nazaj v Italijo zagotovile, da mislimo nanjo, je imela navado reči: »Oh, na mene ni potrebno misliti; molite pa za moje otroke, da se jim ne zgodi kaj hudega!«

Ko se je zaradi let morala upokojiti, je začela vidno pešati. V času svoje zadnje bolezni je pogosto izražala svojo hvaležnost Bogu za dar izvolitve, ki ga je prejela s salezijanskim poklicem. Prepričane smo, da tudi iz nebes s simpatijo gleda na vse otroke, morda prav na tiste, h katerim smo poslani člani velike salezijanske družine.

s. I. N.

CIRILA DERLINK



Rodila se je 18. junija 1940 kot prvi otrok na precej samotni kmetiji v Martinj Vrh v Selski dolini. Že v otroštvu je morala poprijeti za težko kmečko delo, še bolj pa po smrti očeta, ko je na veliki kmetiji ostala sama z

mamo in malo sestro. Na njene rame je padlo tudi delo v gozdu, košnja in spravilo sena, oranje in žetev ... Poleg tega je pomagala pri gradnji nove župnijske cerkve sv. Lenarta. Z vozom in konjem je po gozdu pobirala kamenje in ga vozila uro in pol daleč za novo cerkev. Ob tem pa je v svojem srcu pripravljala še lepše svetišče za svojega Boga. Poročila je poštenega in delavnega fanta Jožeta. Prvo hčerko je Bog poklical k sebi, potem pa sta hvaležno sprejela tri otroke ... Vosebni in skupni družinski molitvi je vedno znova našla moč za nove preizkušnje, s katerimi jo je Bog prečiščeval, tako v hudi bolezni, s katero se je borila več let, kot tudi takrat, ko se je njen mož pred tremi leti smrtno ponesrečil pri delu v gozdu. Po njegovi smrti je ostala s sinom sama na kmetiji; ena hčerka se je poročila, druga pa postala redovnica HMP. Vse je sprejemala zelo potrpežljivo in z vdanostjo v Božjo voljo ... Njeno življenje se je izteklo 9. novembra 1999 v bolnišnici v Ljubljani. Zvečer pred smrtjo je izjavila hčerki s. Mileni: »Kakor je Božja volja!« Mama Cirila je bila zelo preprosta, pa vendar velika v svoji veri in zaupanju v Boga, velika v svoji nesebični ljubezni, ki jo zmore le prava mati, saj je vedno videla le potrebe drugih.

s. M. D.

MELITA PRELOŽNIK

9. januarja smo se poslovili od naše drage Melite Preložnik. Bila je naročnica Salezijanskega vestnika in članica Mašne zveze veliko let. Bila je dobrosrčna in pridna žena, vedno pripravljena storiti dobro delo, kjer je le mogla. Z veseljem in ljubeznijo je z delom pomagala v cerkvi, v župnišču in sosedom. Več let je tudi opravljala cerkveno delo.



Zadnje leto je z boleznijo veliko trpela. Na praznik Treh kraljev je še bila pri maši, ponoči nato pa jo je Bog poklical k sebi, kjer se veseli njegovega plačila.

ANA ZEVIK



7. februarja smo na pokopališču v Kloštru (župnija Podzemelj) pospremili k večnemu počitku Ano Zevnik, tiho, skromno in požrtvovalno ženo. Zahvaljujemo se Bogu za dar teplemenite matere in požrtvovalne kristjanke, ki jemnogim v stiskah, blizu in daleč, ponudila svoje srce, svojo roko in svojo molitev. Hvala pokojni mami Ani za njeno vztrajno molitev za duhovne poklice in za njeno dolgoletno poverjeniško službo pri Salezijanskem vestniku.



K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Bajc Marija, Postojna
Berčon Pavla, Javorje/Šmartno
Bučar Anton, Sentjernej
Derlink Cirila, Sv. Lenart, mati r. HMP
Grabnar Gabrijela, Trebelno
Gregorič Ivana, Grahovo
Gregorič Marija, Zalošče
Grom Julka, Horjul
Jelen Marija, Šentilj, mati salez. duh.
Juterša Marija, Vogričevci
Klemencič Miha, Škofja Loka
Kozjek Stana, Horjul
Krese Stanislav, Šentjanž
Krmelj Minka, Škofja Loka
Lešnik Alojz, Celje
Medvešek Marija, Lahovče
Novak s. Marija, sestra HMP
Perger Franciška, Ljubljana
Pipp Bogomira, Škofja Loka
Preložnik Melita
Ramočs Marija, Ljubljana
Ravnohrib Pavla, Horjul
Rola Barbara, Sv. Lenart v Sl. Goricah
Sraka s. Marjetka, sestra HMP
Sirk Marija, Veliki Gaber
Škeder Zora, Vas-Kočevje
Škraban Janez, Dokležovje
Šolar Franciška, Ravne na Kor.
Truden Janez, St. trg pri Ložu
Verbič Jožefa, Šenvid/Stični
Zevnik Ana, Podzemelj

SPOMINI NA G. EGIDIJA DOLINARJA

Zahvaljujem se vam za Vestnik. Veliko zanimivega izvem prav preko Vestnika. Tako sem zvedela (lani) tudi za smrt g. Egidija Dolinarja, ki nam je bil v mojih mladih letih kot kaplan v Preddvoru zelo dober vodnik in vzornik. Spomini nanj so vedri, vzgojni in dobrotni. Dal nam je ljubezen, ki smo jo otroci zelo potrebovali, učil nas je pesmi, ki jih prepevam še danes. Večkrat si rečem: »Gospod, vodnikov nam daj!« Takih, ki so nas z ljubeznijo, dobroto in molitvijo vodili po težki poti življenja. Prosim Gospoda, tudi v imenu mladinskega zbora iz Preddvora, katerega člani smo danes že dedki in babice, da bi bili z njim združeni v molitvi.

Nada

PRI TRETJI POSTAJI KRIŽEVEGA POTA

Z birmanci se pogovarjamo o postnem času. Pripravljamo se na sodelovanje pri križevem potu. Kar težko mi je, ko opazim, da se jih vse skupaj bolj malo dotakne. Potem pa se spomnim, da tudi mene v njihovih letih vsebina postnega časa ni kaj dosti ganila. Ravno nasprotno. Komaj sem čakala, da mine, saj smo pri maši prepevali same žalostne pesmi. Vse dokler ..., dokler nisem doživela svojega postnega časa in svojega križevega pota.

Le nekaj dni pred pepelnico sredo mi je fant, s katerim sva še pred nekaj dnevi skupaj načrtovala prihodnost, sporočil, da

gre svojo pot. V liturgičnem letu Cerkve se je kot vsako leto prej začel post, a v mojem življenju se je postni čas začel prvič. Ob nedeljah popoldne smo molili križev pot. To je bil takrat edini kraj in čas, ko sem se počutila vsaj za silo v redu. Vse drugo se mi je zdelo preveč bučno, preveč veselo in preveč nerazumevajoče. V hipu sem razumela in začutila vsebino vsake izmed štirinajstih postaj. Velike noči tisto leto nisem mogla doživeti. Prišla je prehitro. Sama sem bila takrat še vedno pri tretji postaji križevega pota.

Odtakrat naprej postni čas doživljam drugače. Rada imam ozračje tega časa, ki je prilagojeno žalostnim in obupanim. Nekeč sem bila to jaz, letos pa je na mojem mestu gotovo kdo drug. Tudi ne morem več brezbrizno mimo podobe križa, ne da bi se vsaj za hip zamislila.

»Veroučna lekcija«, s katero mi je Bog razložil pomen postnega časa in molitve križevega pota, je bila kar težka, a učinkovita. Samo Bog ve, na kakšen način bodo to lekcijo »osvojili« moji birmanci.

D.D.

TUDI V DOMU UPOKOJENCEV JE LEPO

Zelo zadovoljna sem z vašim in našim Vestnikom, ki mi je v lepo oporo, mi je za pravo duševno hrano. Želim, da bi bil še v bodoče tako kvaliteten kot doslej ... Po moževi smrti sem se odločila za dom upokojencev, da nisem sama. Sveto mašo imamo vsak petek ter vsako prvo nedeljo. Vsak dan popoldne imamo same oskrbovanke tudi molitveno uro. Rožni venec in litanije. V postnem času pa križev pot. Gospod župnik vodi bogoslužje in nam prinese tudi Družino, Ognjišče ..., kar nam zelo popestri življenje.

Ana, Portorož

**ČARNO JEZERO
LJUBLJANA RAKOVNIK**

3. junij, 9.30-16.00

**USKOVNIŠKI TEDNI
USKOVNICA****Za srednješolce, študente in mlade v poklicih**

- 1.teden: 16.-22. julij
2.teden: 23.-29. julij
3.teden: 30.julij - 5. avgust

Prijava: Jože Vidic, tel. 01/7093-633

**TEDNI SALEZ. MLAD. DUHOVNOSTI
KOPRIVNIK V BOHINJU****Za mlade nad 18 let**

- 1.teden: 16.-22. julij
2.teden: 30.julij - 5. avgust

Prijava: Miran Sajovic, tel. N.C. 01/4273-028

**DUHOVNE VAJE
ŽELIMLJE**

- 25.-28. 6. za dekleta in fante 7.-8. razreda
28.6.-1. 7. za dekleta in fante 4.-6. razreda
2.-5. 7. za dekleta in fante 7.-8. razreda
5.-8. 7. za fante 4.-8. razreda
9.-13. 7. za srednješolce

Informacija in prijave:

Peter Polc, tel. N.C. 01/4702.100, 01/4702-115

**PROGRAMI PRI SESTRAH HMP
BLEJ**

- 23.-25.6. duh. vaje za dekleta 5.-6. razreda
26.-28.6. duh. vaje za dekleta 7.-8. razreda
29.6.-6. 7. počitniški teden za srednješolke/ce
9.-16. 7. počitniški teden za otroke

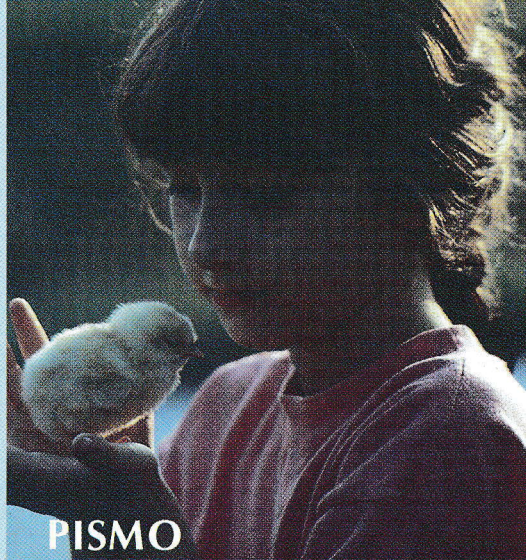
Informacija in prijave:

s. Ivanka Berčan, tel. 04/5741-075

**DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA
DUHOVNE POKLICE IN ČLANE
MAŠNE ZVEZE**

1. BREZJE, 15.-17. junij. Prijava: s. Marinka Bizovičar, 4243 Brezje, tel. 04/5338-893
2. KUREŠČEK, 21.-23. julij. Prijava: Ivan Turk, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 01/4273-028
3. VERŽEJ, 28.-30. julij. Prijava: Marijanišče, Ul. br. in en. 1, 9241 Veržej, tel. 02/5871-871

Za vse skupine velja: začetek prvega dne ob 18. uri, sklep zadnjega dne s kosilom.
Voditelj bo g. Ivan Turk.

**PISMO**

Nebo, reši zemeljske me bede,
molim, kličem in ihtim,
da uživala bom luč nebeško,
tu na zemlji me je strah živeti.
Da bi stopila v tvoj svet,
ki ne bi prinašal bolečine,
žalosti neizbežne.
V oblakih temnih
tvoja luč ne ugasne,
temna noč in dan,
s sijem tvojim se poveča.
Ne bojim se smrti.
V nebeški slavi,
v svetlem siju
bom živela.
Tebi Glorio bom pela!
Le reši zemeljske me bede!

M. T. Geiser

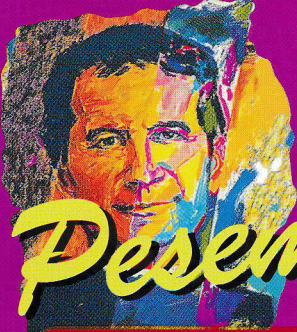


V letu 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek od 17.30 do 18.30
v svetišču Marije Pomočnice na Rakovniku.

Salezijanci



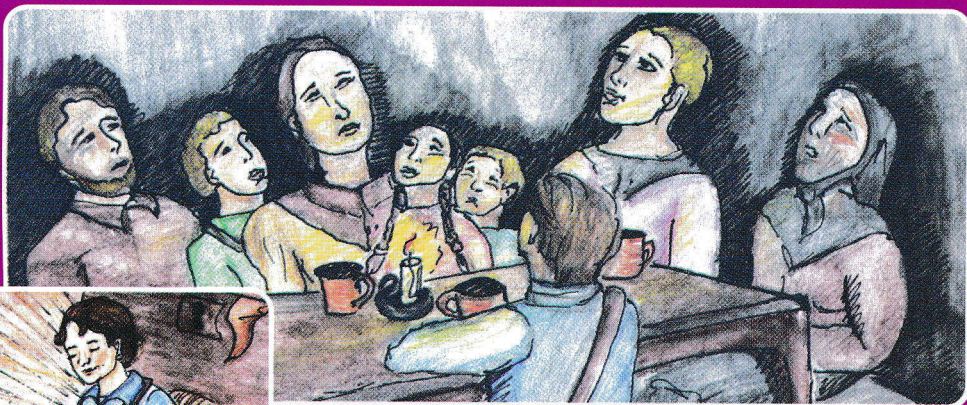
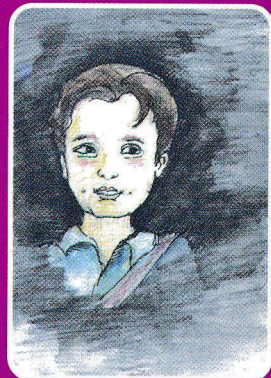
Don Bosko, ti si Desem veselja

Vsaka beseda
naj nosi pečat ljubezni.
sv. Janez Bosko

VRAG NA PODSTREŠJU

Nekega jesenskega večera je bil Janez z materjo pri sorodnikih. Nenadoma: sumljiv ropot nad njihovimi glavami. Še dvakrat, trikrat je zaropotalo. Vsem je zastal dih. Nekaj trenutkov je bilo vse tiho, potem spet skrivnostni ropot, zatem dolg pritajen šum, kot bi nekdo nekaj vlekel. Ženske so se pokrižale, otroci so se privili k materam.

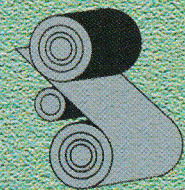
Neka starka je pričela pripovedovati s sumničavim glasom, kako je bilo že davno poprej slišati zategnjeno ječanje in strahotne krike. »Zgoraj je bil sam vrag, in zdaj spet razgraja,« je zamrmrala in se pokrižala. Janez pa je zmotil tišino in mirno rekel: »Najbrž bo to podlasica, ne pa hudobec.« Utišali so ga kot vsiljivca. Janez pa je skočil na stol in kriknil: »Pojdimo pogledat!« »Si nor! Marjeta, ustavi ga. S hudobcem se ni šaliti.«



Toda pobič je že pograbi svetilko, jo prižgal in vzel še palico. Povzpel se je na podstrešje. Tudi drugi so šli za njim s prižganimi svetilkami. Neka ženska je pridušeno vzkliknila: »Glejte, tam v kotu!« Vsi pogledajo. Obrnjena košara se je premikala sem in tja. Janez zgrabi košaro in izpod nje se zažene prestrašena velika kokoš, ni se mogla znebiti košare, ki se je poveznila nanjo, medtem ko je pobirala koruzo.

Besedilo: T. Bosco, Don Bosko, Ljubljana, 1988.

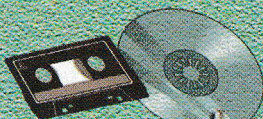
Risbe: Tina Špendal



grafične
storitve



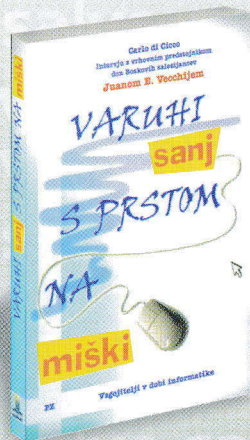
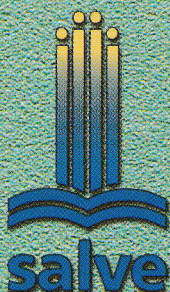
knjige



zgoščenke



spominki



VARUHI SANJ S PRSTOM NA MIŠKI

"Vzgojitelji v dobi informatike" je podnaslov te knjige - intervjuja z vrhovnim predstojnikom don Boskovih salezijancev.

Slog pogovora prispeva k živahnosti in berljivosti: vprašanja, ki jih novinar postavlja, intervjuvanca dražijo, kličejo, spravljajo v zadrego in izzivajo o vzgoji danes.

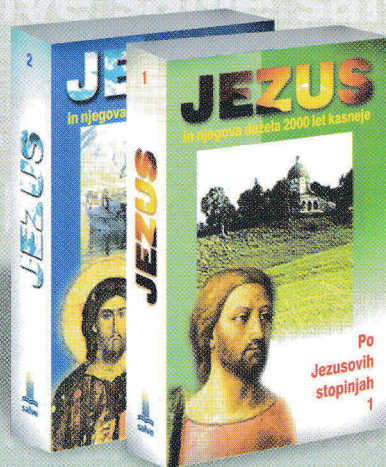
Obseg: 224 strani, broširano.
Cena 2.160 SIT

PO JEZUSOVIH STOPINJAH

Videoserija v 10. poglavjih. Na pragu tretjega tisočletja, dvatisoč let od Njegovga prihoda med nas, se še vedno sprašujemo: KDO JE JEZUS?

Kakovostna slika in zvok pomagata pri iskanju odgovora na to vprašanje. Dve videokaseti, dolžina 160 minut, cena obeh 4.000 SIT.

- 1. del:** In tako se je zgodilo, Janez Krstnik, Skrita leta, Iz samote v svet, Samo ljubezen
- 2. del:** Blagor vam, Ti si Kristus, Kamni bodo vpili, Trpljenje, Kríž in dalje



VIDEOSERIJA DRAGI STARŠI

Didaktični pripomoček za vse, ki se ukvarjajo z vzgojo otrok in mladostnikov.

Izziv za izmenjavo mnenj v skupini staršev, mladinskih debatah, združenjih, terapevtskih pogovorih, roditeljskih sestankih.

Intervjuji z mladimi, pogovori s strokovnjaki; soočenja med odgovori.

1. Pirsing, diete, prva ljubezen, 30 minut
Cena 2.000 SIT.

2. Generacije širokoustnežev 30 minut
Cena 2.000 SIT.



založba, trgovina, priprava za tisk, video • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana • tel.: 061 127 73 10

